

ANNE FRANK

O ISTORIE PENTRU PREZENT

(Anne Frank

„Pentru cineva ca mine, a ține un jurnal e o
senzație foarte stranie. Nu numai că n-am
mai scris niciodată, dar cred că mai târziu
nici eu, nici altcineva nu va fi interesat de
efuziunile unei școlărițe de treisprezece ani.”

Când implinește treisprezece ani, Anne Frank primește
un jurnal. Câteva săptămâni mai târziu, viața ei se
schimbă dramatic atunci când trebuie să se ascundă.
Vreme de peste doi ani, își asterne gândurile,
sentimentele și experiențele în acest jurnal. Nu are
de unde să știe că acest jurnal avea să fie citit de
milioane de oameni din întreaga lume.

ANNE FRANK

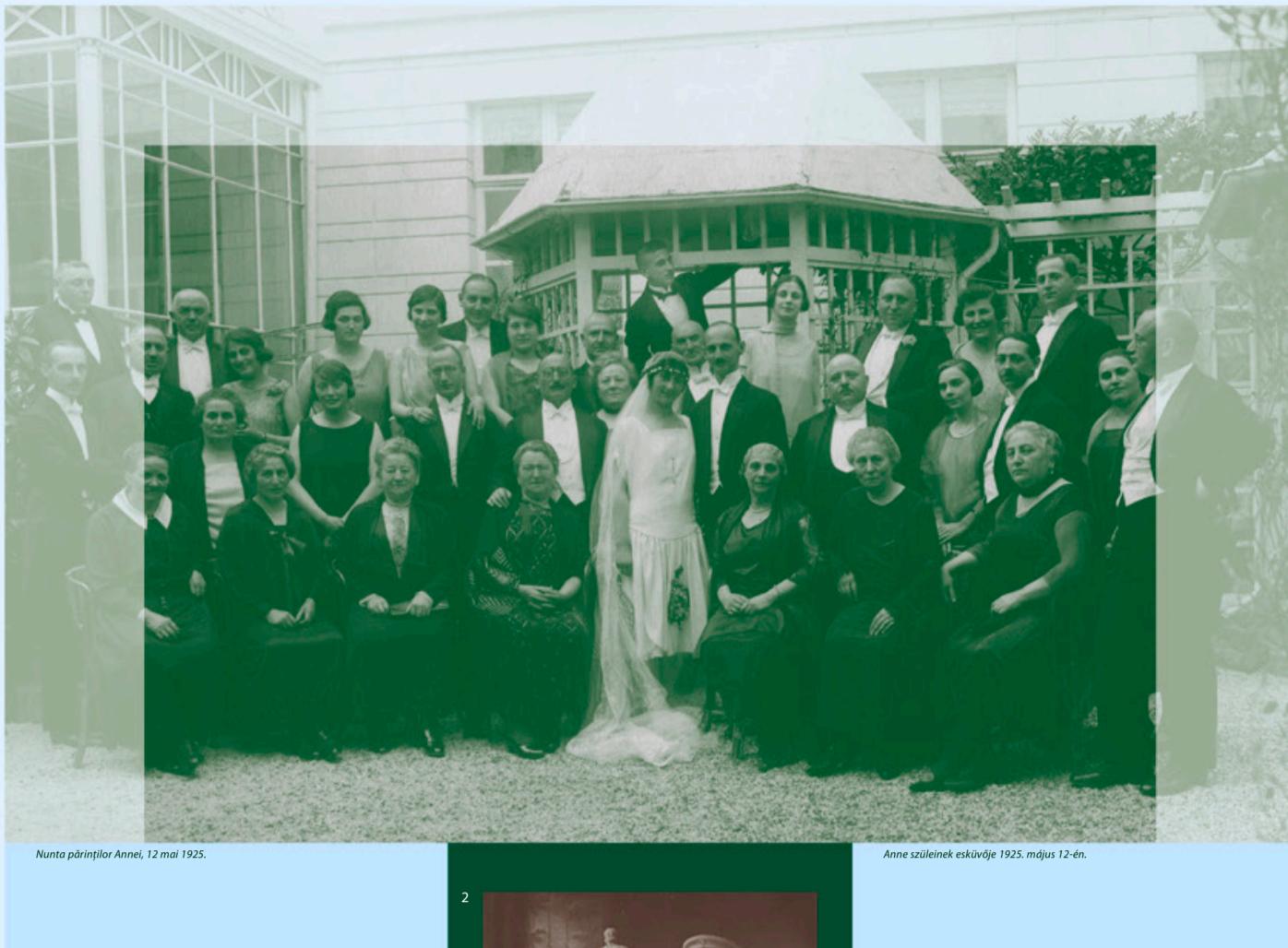
TÖRTÉNELEM A MÁNAK

(Anne Frank

„Olyan embernek, mint én, egészen különös
érzés naplót írni. Nemcsak azért, mert eddig
még nem írtam, hanem mert úgy érzem,
hogy később majd sem engem, sem
másvalakit nem fognak érdekelni egy
tizenhárom éves diáklány ömlengései.”

A 13. születésnapján Anne Frank egy naplót kapott
ajándékba. Nem sejthette, hogy élete néhány héttel
később a feje tetejére áll, mert bujkálni kényszerül.
Több mint két éven keresztül minden gondolatát,
érzését, és élményét ezzel a naplóval osztotta
meg. Nem tudhatta, hogy később világszerte több
millióan fogják olvasni sorait.

1 Nunta părinților Annei, 12 mai 1925.

Anne szüleinek esküvője 1925. május 12-én.

„Pe 12 iunie 1929
am urmat eu.”

(Anne Frank

„Tata, cel mai scump dintre toți tăticii

întâlniți vreodată, avea deja treizeci și șase

de ani când s-a căsătorit cu mama, care

avea atunci douăzeci și cinci de ani. Sora

mea Margot s-a născut în 1926 în Frankfurt

pe Main, în Germania. Pe 12 iunie 1929 am

urmat eu.”

Anne Frank este fiica mai mică a lui Otto Frank și a lui Edith Frank-Holländer. Generații întregi ale

familiei Frank și Holländer au trăit în Germania. Membrii familiei Frank sunt evrei liberali. Ei sunt

legați de religia mozaică și de tradițiile acesteia,

fără însă a urma riguroșii preceptele. În 1930,

aproximativ 1% din populația Germaniei, adică mai

mult de jumătate de milion de persoane, sunt evrei.

2 Tatăl Annei (stânga) și unchiul ei, Robert, ofițer german în Primul Război Mondial (1914-1918).

Anne apăia (balra) és nagybátyja Robert, német tisztüként az első világháború idején (1914 - 1918).

„Utána jöttem én
1929. június 12-én.”

(Anne Frank

„Apám, a legdrágább apa, akivel valaha is

találkoztam, harminchat évesen vette el

anyámát, aki akkor huszonöt volt. A

nővérem, Margot 1926-ban született

Németországban, Majna-Frankfurtban.

Utána jöttem én 1929. június 12-én.”

Anne Frank Otto Frank és Edith Frank-Holländer második lánya volt. A Frank és Holländer család már

nemzedékek óta Németországban éltek. Frankék liberális

zsidó család voltak. Kötödtek ugyan a zsidó valláshoz,

ám a hagyományokat nem tartották szigorúan.

1930-ban Németország lakosságának megközelítőleg

1%-a, több mint félmillió ember, zsidó.

3 Bunica paternă a Annei, asistentă într-un spital militar în

epoca Primului Război Mondial.

Anne (apai) nagyanyja nővérként
egy katonai kórházban az első
világháború idején.

1 Demonstrație împotriva Tratatului de la Versailles în fața clădirii Parlamentului (Reichstag) din Berlin, 1932.

Tüntetés a versailles-i békeszerződés ellen a berlini Reichstag (Parlament) előtt 1932-ben.

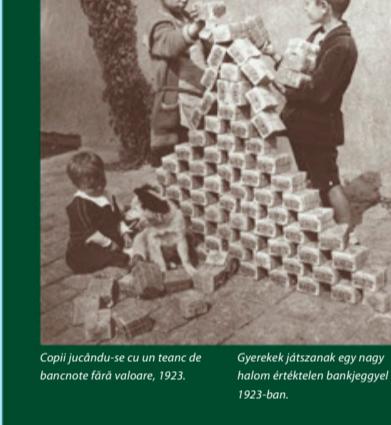
Criza în Germania

Primul Război Mondial se încheie în 1918 cu înfrângerea Germaniei. Tratatul de la Versailles, semnat după terminarea războiului, impune Germaniei să plătească mari reparații de război. Milioane de persoane își pierd locurile de muncă și ajung să trăiască într-o sărăcie desperată. Inflația ieșe de sub control: moneda țării ajunge să fie practic lipsită de valoare în 1923. Numeroși germani nutresc adânci resentimente. În 1929 începe o criză economică mondială care afectează puternic Germania. NSDAP (Partidul Muncitorilor Național-Socialist German), un partid politic mic, naționalist extremist, condus de Adolf Hitler, învinovățește evreii pentru toate problemele Germaniei și ale lumii. Hitler declară că poate soluția la problemele șomajului și sărăciei.

Colectă de bani în Berlin pentru copii afectați de sărăcie, 1920.

Pénzgyűjtés nélkülező gyerekek részére Berlinben 1920-ban.

Copii jucându-se cu un teanc de bancnote fără valoare, 1923.

Gyerekek játszanak egy nagy halom értékkel bankjeggyel 1923-ban.

Válság Németországban

1918-ban Németország vereségével ért véget az első világháború. A háborút lezáró versailles-i békeszerződés hatalmas jóvátételi összegeket rótt ki Németországra. Emberek milliói vesztik el állásukat és vának reménytelenül szegénynek. Az infláció ellenörzíthetetlenül válik, 1923-ra a pénz jóformán semmit sem ér. Sok németben a sértețség érzése kavarr. 1929-ben súlyos gazdasági válság sötör végig a világon, amely Németországot különösen keményen sújtja. Az NSDAP (Német Nemzetiszocialista Munkáspárt), az Adolf Hitler által vezetett kis szélsőséges nacionalista politikai párt a zsidókat okolja Németország és a világ problémáit. Hitler hitelezik az embereket, hogy megtalálta a megoldást a munkanélküliségre és a szegénységre.

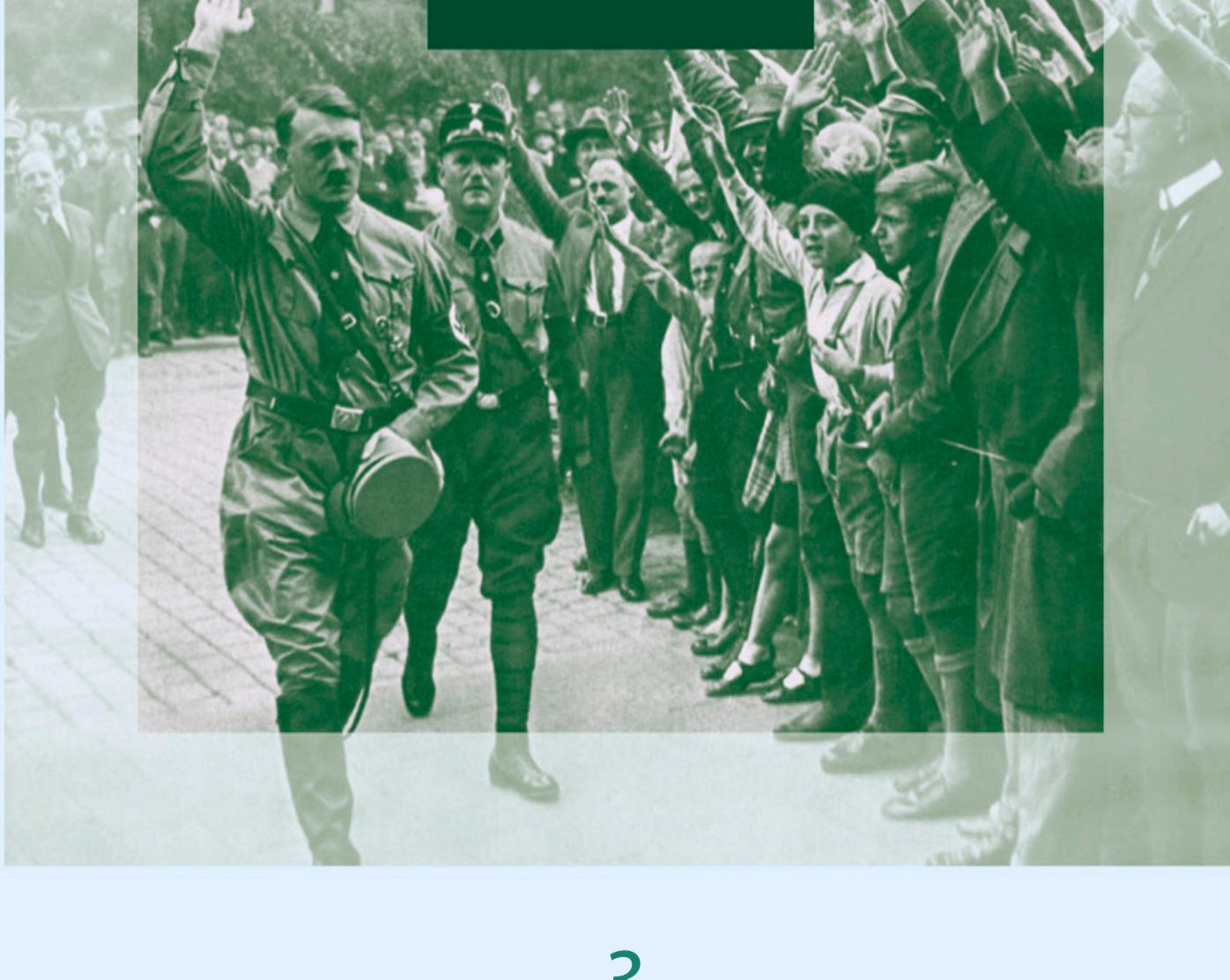
Hitler în ziua adunării anuale a partidului, în Nuremberg, 1927.

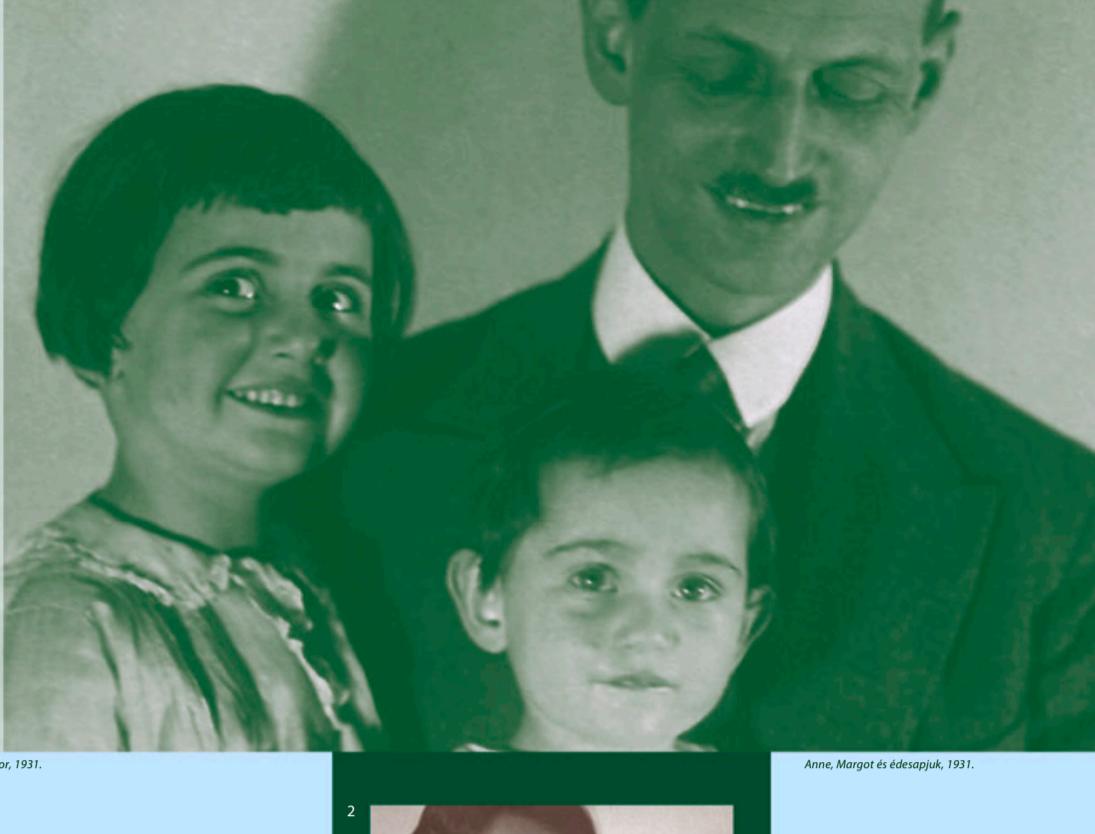
Acesta susține în repetate rânduri că evrei sunt de blamă pentru problemele cu care se confruntă Germania.

Hitler az éves politikai gyűlésen Nürnbergben 1927-ben.

Hitler többször kijelenti, a zsidók felelősek Németország problémáiról.

Hitler egyszer nagyobb tömegeket vonz. Az 1930-as választásokon a németek 18,3%-a szavaz a Német Nemzetiszocialista Munkáspárra.

1 Anne, Margot și tatăl lor, 1931.

„Până la vârsta
de patru ani am
locuit la Frankfurt.”

Otto Frank

„Încă din 1932, grupările Sturmabteilung
(„Cămășile brune”) organizau marșuri,
intonând: ‘Când de sub cuțit va țășni sănge
evreiesc’... Am discutat imediat cu soția:
‘Cum am putea pleca de aici?’”

Otto și Edith sunt profund îngrijorați în privința
viitorului. Puterea și brutalitatea naziștilor sunt în
creștere. Mai mult, criza economică face ca situația
să continue să se înrăutătească la banca la care
lucrau Otto. Otto și Edith se întrebă dacă există o
țară în care ar putea să înceapă o viață nouă. Margot
și Anne nu știu nimic despre grijile părinților lor.

2 În octombrie 1933, Anne și
Margot locuiesc cu bunica
lor Holländer în Aachen
(Germania), în apropiere
de granița cu Olanda.

1933 októberében Anne
és Margot a Holländer
nagymamával maradnak
Aachenben (Németország),
közel a Holland határhoz.

3 Anne, octombrie 1933. Anne, 1933 októberében.

4 Margot Frank în 1929. Are trei
ani când se naște sora ei, Anne.

Margot Frank 1929-ben.
Három éves amikor húga,
Anne megszületik.

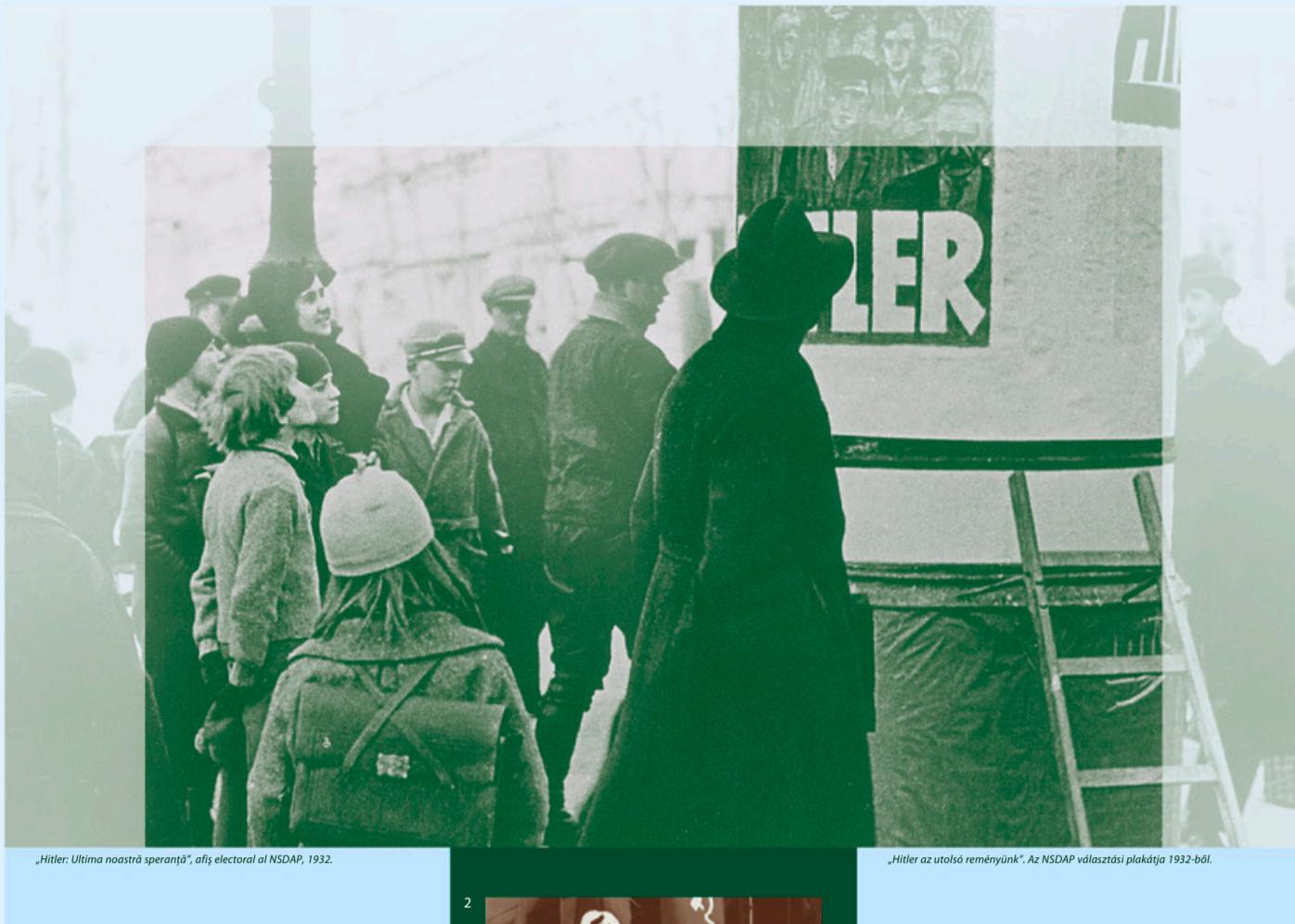
Anne, Margot és édesapujuk, 1931.

„Négyéves koromig
Frankfurtban
laktam.”

Otto Frank

„Már korán, 1932-ben, Rohamosztagosok
(Barnaingesek) csoportjai vonultak az
utcán azt énekelve: ‘Ha késünkről majd
zsidó vér csorog’... Feleségemmel
haladéktalanul tanakodni kezdtünk:
‘Miként mehetnék el innen?’”

Otto és Edith Frank mély aggodalommal tekintenek
a jövő felé. A nácik hatalma és brutalitása egyre
növekszik. Ráadásul a gazdasági válság miatt a
bankban, ahol Otto is dolgozik, egyre rosszabbra
fordulnak a dolgok. Otto és Edith elhagynák az
országot, azon töprengnek, hol tudnának új
életet kezdeni. Margot és Anne semmit sem tudnak
szüleik aggodalmaiáról.

1 „Hitler: Ultima noastră speranță”, afiș electoral al NSDAP, 1932.

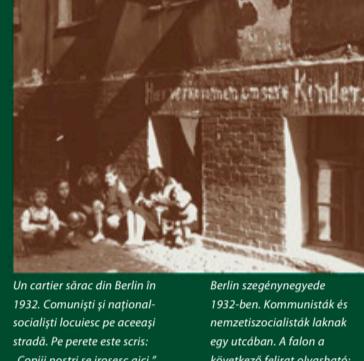
„Hitler az utolsó reményünk”. Az NSDAP választási plakátja 1932-ből.

Hitler câştigă alegerile

În 1932, aproape 6 milioane de germani sunt şomeri. Din ce în ce mai mulți germani sunt atrași de partide radicale, anti-democratice. Atât comuniștii, cât și național-socialiștii pretind că sunt deținătorii soluției reale la toate problemele societății. Disputarea diferențelor politice se face adesea pe străzi. NSDAP exploatează această violență în propriul său avantaj și, cu ocazia alegerilor din noiembrie 1932, devine cel mai mare partid din parlament, obținând 33,1% din voturi.

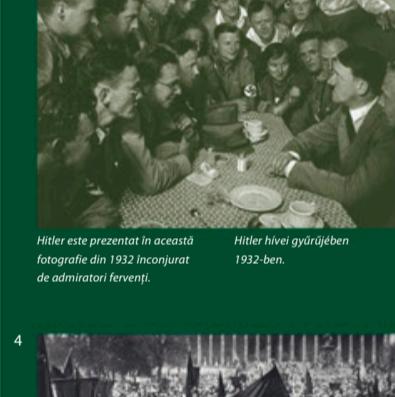
2

Un cartier sărac din Berlin în 1932. Comuniști și național-socialiști locuiesc pe același stradă. Pe perete este scris: „Copiii noștri se irosesc aici.” Berlin szegénynegyede 1932-ben. Kommunisták és nemzetiszocialisták laknak egy utcában. A falon a következő felirat olvasható: „Itt eisorvadnak a gyermekünk.”

Hitler megnyeri a választásokat

1932-re már közel 6 millió német válik munkanélkülivé. Egyre több embert vonzanak a radikális, anti-demokratikus pártok. A komunitárok és a nemzetiszocialisták is az összes probléma megoldását ígérlik. A politikai nézeteltérések egyre gyakrabban torkollnak utcai verekedésekbe. Az NSDAP-nak sikerül előnyt kovácsolnia az erőszakból. Az 1932 novemberében tartott választásokon megszéri a szavazatok 33,1%-át, s így a legnagyobb pártként kerül be a parlamentbe.

3

Naziștii înzăzuiează cu numeroși opozanți în 1932. Aceasta este o demonstrație anti-NSDAP.

Hitler hívei gyűrűjében

1932-ben.

de admiratori fervenți.

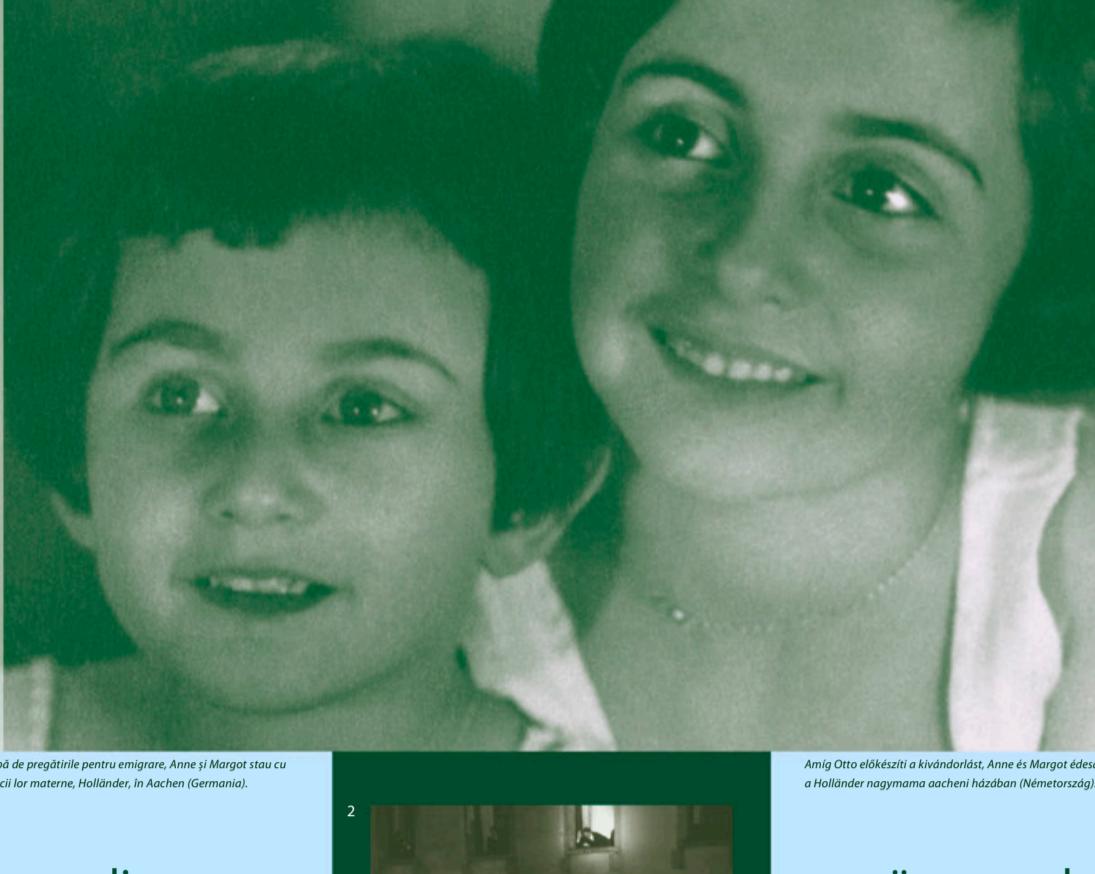

Munkanélkülik díllnak sorban a hanoveri munkaközvetítő hivatal előtt.

A kerítésen a „Szavazz Hitlerre” felirat olvasható.

5

1

In timp ce Otto se ocupă de pregătirile pentru emigrare, Anne și Margot stau cu mama lor în casa bunicii lor materne, Holländer, în Aachen (Germania).

„...lumea din
jurul meu s-a
prăbușit.”

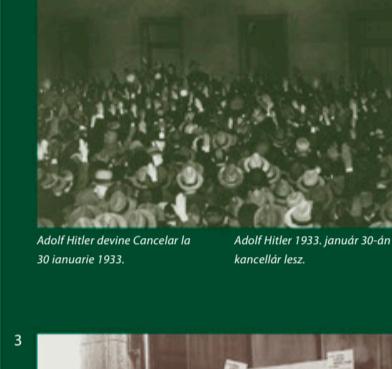
Otto Frank

„...lumea din jurul meu s-a prăbușit...

*Am fost nevoie să accept consecințele și,
cu toate că m-a durut teribil, am realizat
că Germania nu era lumea întreagă și
am părăsit-o pentru totdeauna.”*

La 30 ianuarie 1933, Hitler devine Cancelarul Germaniei. Noii conducători își fac cunoscute intențiile reale în scurt timp. Sunt introduse primele legi antievreiești, iar persecuția evreilor din Germania începe cu vehemență.

Pentru Otto Frank sosește momentul pentru a părăsi Germania. Încearcă să găsească posibilități de lucru în Olanda, unde are contacte de afaceri. Căutările reușesc, iar familia Frank emigrează la Amsterdam.

Adolf Hitler devine Cancelar la
30 ianuarie 1933.

Adolf Hitler 30-án
kancellár lesz.

Violența nazistă împotriva evreilor este relatată pe larg în media internațională, dar nazisii susțin că aceasta nu este decât propagandă evreiască. La 1 aprilie 1933 începe boicotul împotriva avocaților și medicii evrei, precum și împotriva prăvăliilor și magazinelor detinute de evrei.

A nemzetközi média széles körben beszámol a zsidókkal szembeni náci erőszakról, am a nációk azt díllítják, hogy minden nem más, mint zsidó propaganda. 1933. április 1-én bojkottot kezdeményeznek a zsidó jogászok, orvosok, (zsidó tulajdonú) boltok és áruházak ellen.

Anne, Edith și Margot Frank,
10 martie 1933. Magazinul
Tietz din Frankfurt (Germania)
avea o cabină Photowagen în
care puteai să te căntărești și
să îți faci poză pentru pasaport.

Anne, Edith és Margot Frank
1933. március 10-én. A frankfurti
(Németország) Tietz áruháznak
volt egy Photowagen fotó
fülkéje, amelyben az ember
megmérhette magát és
készíthetett útlevel- és
igazolványképet is.

Amíg Otto elökészít a kivándorlást, Anne és Margot édesanyjukkal maradnak a Holländer nagymama aacheni házban (Németország).

„... összeomlott
körülöttem a
világ...”

Otto Frank

„...összeomlott körülöttem a világ. Szembe kellett nézniem a következményekkel, és bár mélyen sértett, rá kellett jönnöm, hogy Németország nem a világ és elmentem örökre.”

1933. január 30-án Hitler Németország kancellárja lesz. Az új vezetők valós szándékai hamar világossá válnak. Bevezetik az első zsidóellenes törvényeket, és a zsidóság üldözése Németországban komolyan megkezdődik.

Otto Frank számára elérkezik az idő Németország elhagyására. Megkiérel munkát találni Hollandiában, ahol vannak üzleti kapcsolatai. Keresésében sikeres, és a Frank család áttelepül Amszterdamba.

1 Un marș cu torțe organizat de NSDAP la Berlin, 1933.

Az NSDAP fáklyás felvonulása Berlinben 1933-ban.

Dictatura

NSDAP nu îi terorizează doar pe evrei, ci și pe opozanții săi politici. Sunt persecuți și închiși în lagăre de concentrare comuniști și social-democrați, îndeosebi. Anumite tipuri de artă, literatură și muzică sunt interzise, iar cărți sunt arse în public. Numeroși scriitori, artiști și oameni de știință părăsesc țara. Democrația este abolită. Funcționari publici și profesori evrei sunt concediați.

2 La 23 martie 1933, votul Parlamentului îi conferă lui Hitler puteri autoritare, permitându-i să conducă țara fără consimțământ democratic. Doar social-democrații care nu fusese arăta sau care nu se refugiaseră din țară votează împotriva. Partidul Comunist fusese deja interzis.

1933. március 23-án a Reichstag megszavazza, hogy Hitler a parlament hozzájárulása nélkül is kormányozhat. Az egységes ellenzéket azok a szociáldemokraták jelentik, akiket addig még nem tartóztattak le, vagy nem hagyták el az országot. A kommunisták partot már korábban betiltották.

3 O ardere publică a cărților în mai 1933. Autorii, mulți dintre ei evrei, sunt denunțați ca „negermani”.

Nyilvános könyvégetés 1933 májusában. A szerzőket, közük sok zsidót is, németszüllesnek belyegzették.

4 „Führer, te urmări! Toată lumea spune Da! La mijlocul anilor 1933 toate partidele politice sunt interzise. Singurul partid permis este NSDAP.”

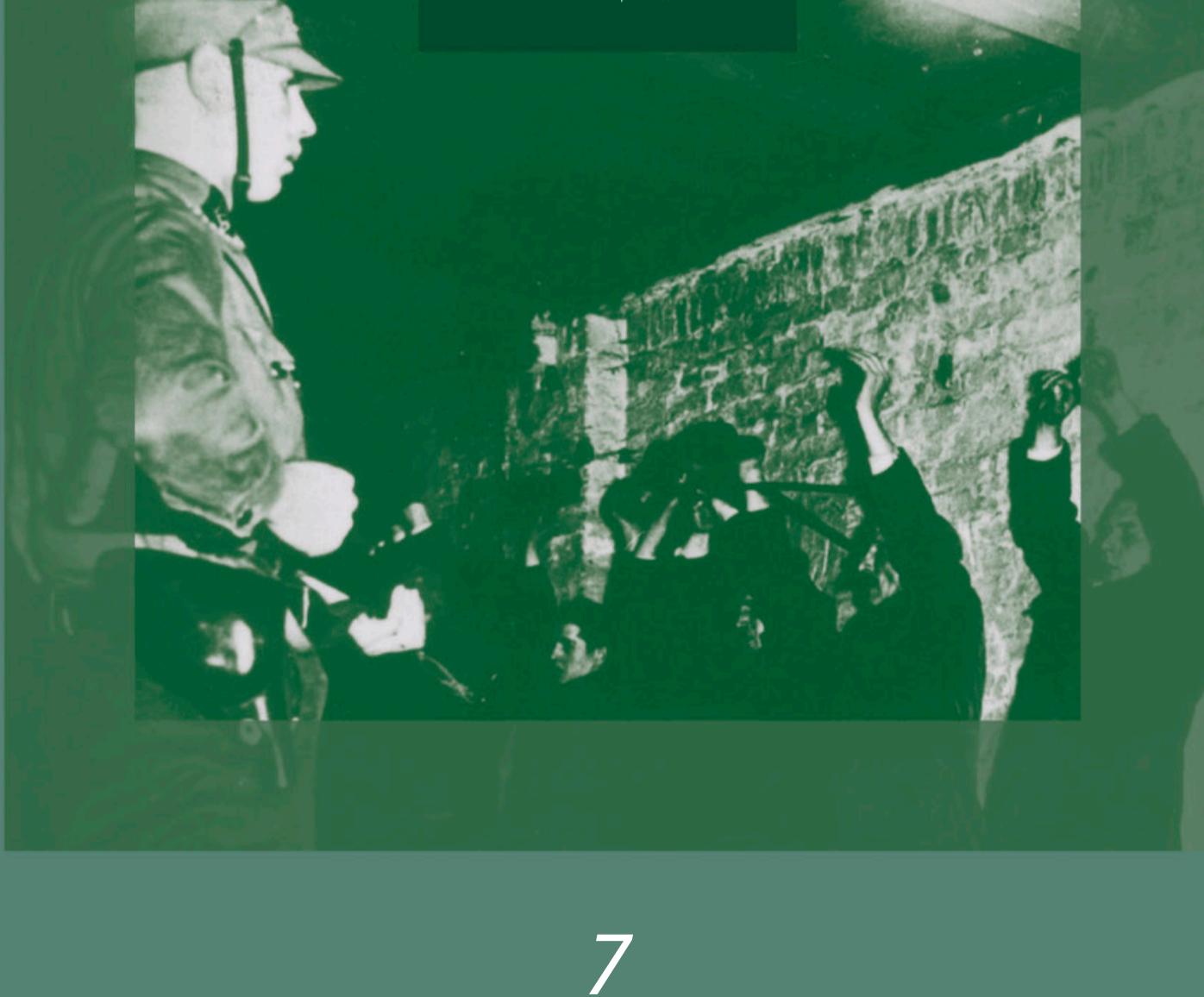
„Führer, követünk téged! Mindnyájan veled tartunk!” 1933 derekára betiltják az összes politikai pártot. Az egyetlen legalisan működő parti az NSDAP.

A diktatúra

Az NSDAP nem csak a zsidók, hanem a párpolitikai ellenfelei ellen is fellép. Fő célponțjaik a kommunisták és a szociáldemokraták, üldözik és koncentrációs táborokba zárják őket. Betilitanak bizonos képzőművészeti, irodalmi és zenei műveket. Az utcákon könyveket égették. Számos író, művész és tudós hagyja el az országot. A demokrácia megszűnik. A zsidó közalkalmazottakat és tanárokat elbocsátják.

5

Opozanți politici puși la zid în martie 1933.

In 0

átr

societății neerlandeze Opekta, specializată
în fabricarea de gemuri.”

mută în acest cartier. Anne și Margot frecventează o școală locală și învăță olandeza în scurt timp.

1

100

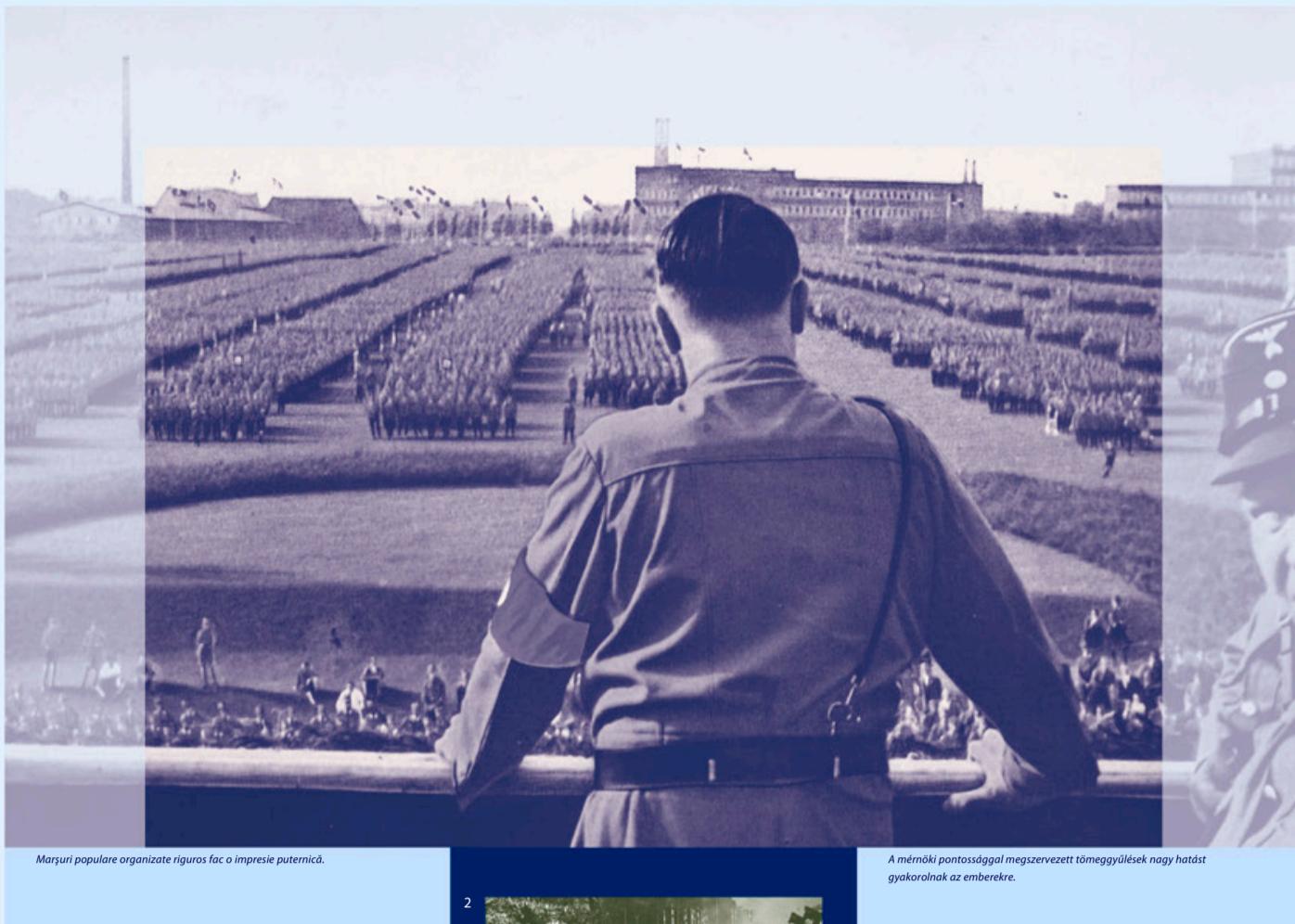
4

HollandBar

Otto Frank megkezdi vállakozását az "Opekta" árusításával, ami egy zselésítőszer lekvárhöz. A család egy házba költözik a Merwedeplein-en, amelynek egy új lakásépítési fejlesztés része Amsterdamban.

Járnak és hamár magtanulnák Hollandul.

1 Marșuri populare organizate riguroas fac o impresie puternică.

Nazificarea Germaniei

În Germania sunt restabile „legea și ordinea”, iar economia se dezvoltă. Naziștii preiau controlul formării și educării tinerilor, cu scopul de a-i transforma în „buni naziști”. Media (radio, ziar și filme) reflectă exclusiv ideologia nazistă. Există un mare entuziasm pentru Hitler și partidul său. Există și cățiva opozanți, însă majoritatea acestora rămâne tacută de teama violenței și a închisorii. Sunt introduse diverse măsuri antievreiești. Cei care se opun sunt puțini.

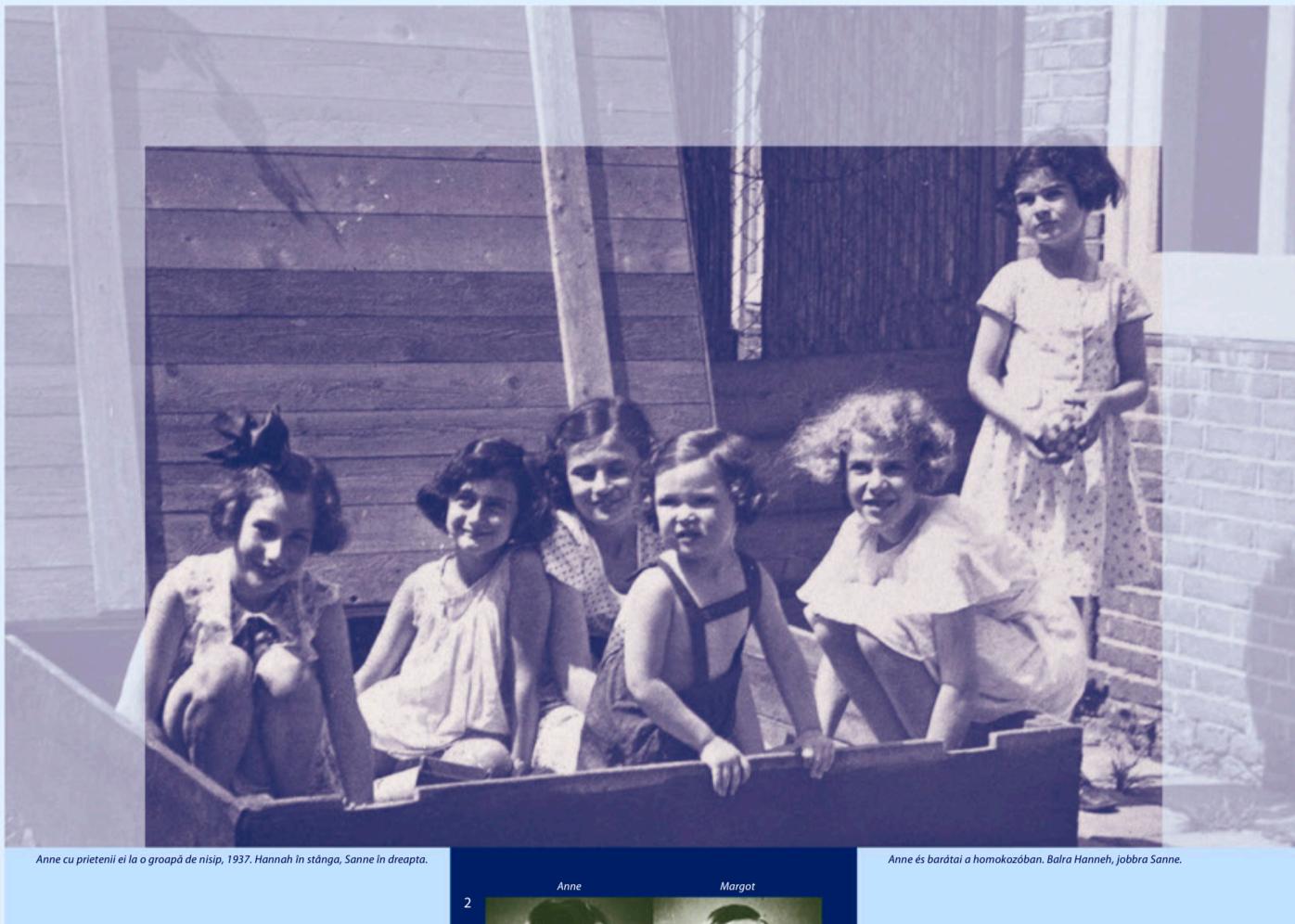

A mérnöki pontossággal megszervezett tömeggyűlések nagy hatást gyakorolnak az emberekre.

Németország fasizálódása

Németországban ismét „törvény és rend” uralkodik, a gazdaság fellendülőben van. A nácik saját kezükbe veszik az ifjúság nevelését, a cél, hogy „jó náciat” faragjanak belőlük. A média (rádió, film, újságok) a náci ideológiát viszhangozza. Hitler és pártja iránt oriási a lelkedesdés. A csekély számú ellenzék a megtorlástól és bebörtönzéstől tartva némaságba burkolózik. Különböző zsidóellenes rendelkezések lépnek életbe. Az ellenállók száma elenyésző.

1 Anne cu prietenii ei la o grădiniță în iunie, 1937. Hannah în stânga, Sanne în dreapta.

Anne és barátai a homokzóban. Balra Hanneh, jobbra Sanne.

„lată-le pe Anne, Hanne și Sanne”

(Anne Frank

„Mai demult, Hanneli și Sanne au fost
prietenele mele cele mai bune și de fiecare
dată când cineva ne vedea împreună
spunea: «lată-le pe Anne, Hanne și Sanne.»”

Hannah Goslar și Sanne Lederman sunt amândouă
evreice, originare din Berlin. Valul de refugiați crește,
tot mai mulți oameni care au părăsit Germania se
stabilesc în cartierul Anneli. Aproximativ jumătate
din elevii din clasa Anneli sunt evrei.

2 Anne 1935

3 Anne 1936

Anne într-o tabără de vară
pentru copiii de la oraș în Laren,
aproape de Amsterdam, în 1937.

Anne egy városi gyerekeknek
szervezett nyári táborkban az
Amsterdam közelében fekvő
Larenben.

4

Sunt mulți copii evrei în clasă
Anneli, majoritatea veniți din
Germania.

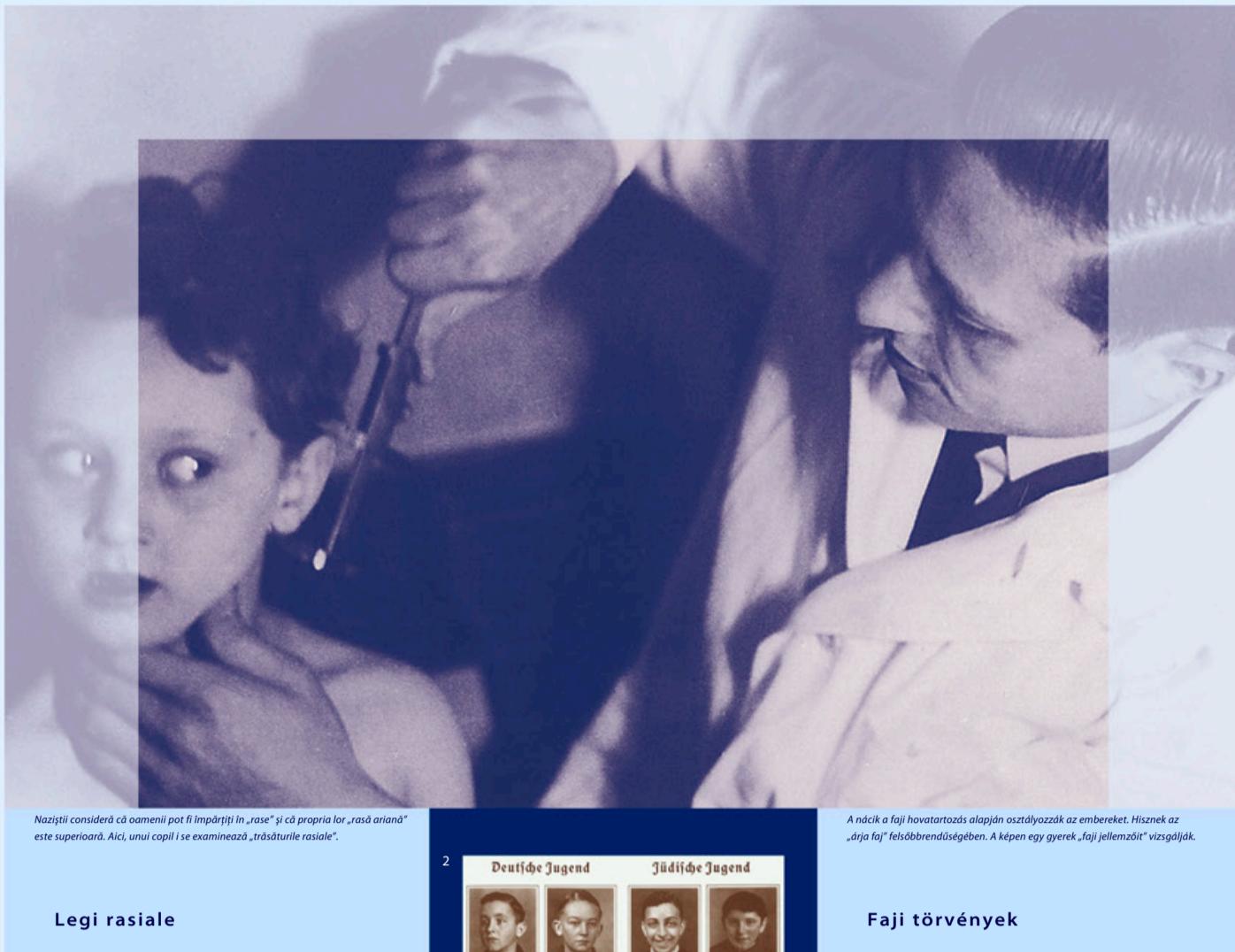
Anne osztálytársai közül
sokan zsidók. Többségük
Németországból érkezett.

„Itt jön az Anne, Hanne és Sanne”

(Anne Frank

„Régebben Hanneli és Sanne voltak a
legjobb barátnőim, és ha minket együtt
láttak, azt mondták: 'Itt jön az Anne,
Hanne, Sanne.'”

Hannah Goslar és Sanne Lederman is berlini zsidó
kislányok voltak. A menedéket keresők száma egyre
nő, mind több és több németországi menekült
költözik Anne-ék környékére. Anne osztálytársainak
közel fele zsidó.

1 Nazisti consideră că oamenii pot fi impărtiți în „rasă” și că propria lor „rasă ariană” este superioară. Aici, unui copil i se examinează „trăsăturile rasiale”.

Legi rasiale

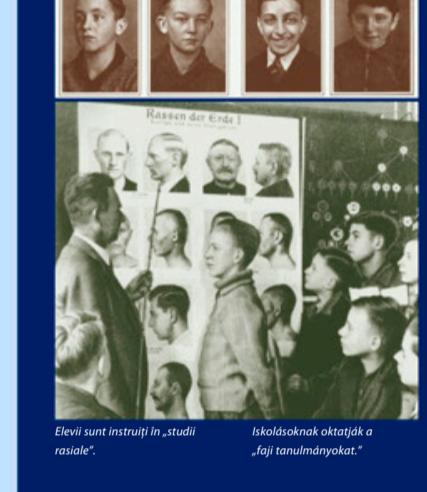
În 1935 sunt introduse „legile rasiale”. De aici înainte, doar germanii cu aşa-numitul „sângere german” pot fi cetăteni cu drepturi depline. Toți cei înalți au drepturi mai puține. Idealul lui Hitler este un popor german pur „din punct de vedere rasial”. Acesta susține că „rasa ariană” germană este superioară tuturor celorlalte. Naziștii îl consideră pe evrei nu doar inferiori, dar și periculoși. Ei alimentează mitul că evreii sunt angajați într-o conspirație mondială pentru a distrugă aşa-numita „rasă ariană”. Populația evreiască se confruntă cu tot mai multe restricții, toate având același scop: să îl izoleze pe aceștia de restul populației.

A nácik a faji hovatartozás alapján osztályozzák az embereket. Hisznak az „árja faj” felsőbrendűségeben. A képen egy gyerek „faji jellemzőit” vizsgálják.

Faji törvények

1935-ben bevezetik a faji törvényeket. Mostantól fogva csak azok lehetnek teljes jogú német állampolgárok, akiknek ereiben „német vér” folyik. Mindenki másnak a jogait megnyírbálják. Hitler eszményképe a „fajlag tisza” német nép, amely felsőbrendű a többi népnél. A nácik szerint a zsidók nem egyszerűen alacsonyabb rendűek, hanem veszélyesek is. Abban a tévhítben vannak, hogy „a zsidók” egy világmeretű összeesküvést szónék az „árja faj” elpusztítására. Intézkedések sorát hozzák annak érdekében, hogy a zsidó néppességet elszigeteljék a nem zsidó lakosságtól.

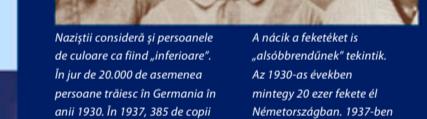
Elevii sunt instruiți în studii rasiale.

Iskolásoknak oktatják a „faji tanulmányokat.”

Hitler emite un ordin de ucidere a persoanelor cu handicap pentru a preveni „slăbirea rasiei”. Aproximativ 80.000 de persoane cu handicap, printre care și această fată, sunt ucise.

Hitler elrendeli a fogyatékos emberek meggyilkolását, hogy elkerüljék az „árja faj” meggyengülését. Mintegy 80 ezer rokkantat, közöttük a képen látható lányt, gyilkolnak meg.

Naziștii consideră și persoanele de culoare ca fiind „inferioare”. În jur de 20.000 de asemenea persoane trăiesc în Germania în anii 1930. În 1937, 385 de copii de culoare sunt sterilizați în secret.

A nácik a feketelet is „alsóbrendűnek” tekintik. Az 1930-as években mintegy 20 ezer fekete él Németországban. 1937-ben titokban 385 fekete gyereket sterilizálnak.

39 roma gyereken végeznek „faji vizsgálatokat” a Szent József klinikán a németországi Mulfingen városban. A gyerekeket 1944-ben Auschwitzba szállítják. Sokan közülük a gázkamrákban lelik halálukat, másokon orvosi kísérleteket végeznek. Összesen négyen élik túl a háborút.

5

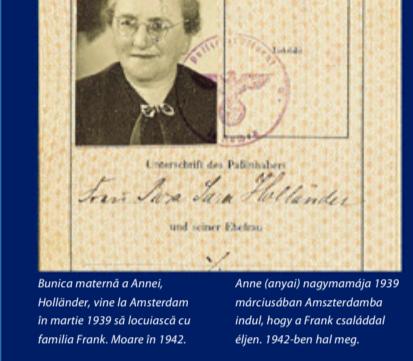

1 Anne (la două din stânga) în Vondelpark, Amsterdam, în iarna dinainte de anii 1940 și 1941. Patinajul artistic era marele ei pasiune. Aceasta este singura fotografie cu Anne patinând care s-a păstrat.

„Viața ne-a fost marcată de momente tensionate...”

(Anne Frank
„Viața ne-a fost marcată de momente tensionate ușor de imaginat, căci rudele noastre rămase în Germania n-au fost ferite de legile lui Hitler privitoare la evrei. După pogromurile din 1938, cei doi unchi ai mei, frații mamei, au fugit și au ajuns teferi în America de Nord, iar bunica a venit la noi. Avea atunci șaptezeci și trei de ani.”

Otto și Edith Frank ajung să cunoască alți refugiați germani. Îi întâlnesc pe Hermann și Auguste van Pels și pe fiul lor, Peter, precum și pe Fritz Pfeffer, cu care se vor ascunde ulterior. Familia Van Pels se refugiază din Osnabrück în 1937, iar Hermann van Pels devine partenerul de afaceri al lui Otto Frank. La fel ca unchii Annei, Fritz Pfeffer se refugiază din Germania după „Kristallnacht”.

Bunica maternă a Annei, Hollander, vine la Amsterdam în martie 1939 să locuiască cu familia Frank. Moare în 1942.

Anne (anya) nagymamája 1939 márciusában Ámszterdamba indul, hogy a Frank családdal éljen. 1942-ben hal meg.

Peter van Pels (centru) cu prietenii la o întâlnire a băieților cehetași evrei în Osnabrück, Germania, în 1936.

Fritz Pfeffer cu logodnică sa nevăscă, Charlotte Kalletta.

In Germania, căsătorile dintre evrei și neevrei deveniseră ilegale începând cu 1935. Cei doi nu se pot căsători nicăieri în Olanda, deoarece și aici sunt aplicate legile germane.

Fritz Pfeffer nem-zsidó menyasszonyval, Charlotte Kalletával. Németországban 1935-től tilos a zsidók és nem-zsidók között házasságkötés. Hollandiában sem tudnak összeházasodni, mivel a német törvények tiltják.

2 Anne (a második balról) az ámszterdami Vondelparkban, 1940-1941 ielen. Nagy szenvedélye volt a jégtánc. Ez az egyetlen fennmaradt fénykép a korcsolyázó Annéról.

„Életünk tele volt izgalmakkal...”

(Anne Frank
„Életünk tele volt izgalmakkal, mert a család Németországban maradt tagjait sem kímélték meg a hitleri zsidótörvények. A pogromok után, 1938-ban két nagybátyám, anyám testvérei elmenekültek, majd biztonságban megérkeztek Észak-Amerikába, idős nagyanyám pedig idejött hozzánk. Hetvenhárom éves volt akkor.”

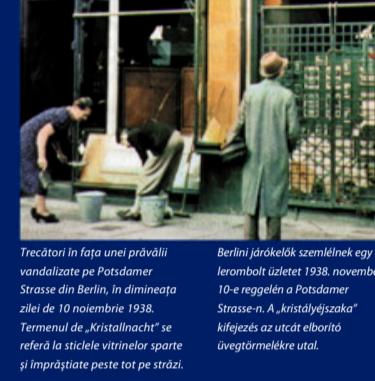
Otto és Edith Frank más németországi menekültökkel is megismertek. Megismerte Hermann és Auguste van Pels-t, fiukat Peter-t valamint Fritz Pfeffer-t, akit később együtt bujkálnak velük. A van Pels család 1937-ben Osnabrückből menekült Ámszterdambra, és Hermann van Pels üzlettársával vált Otto Frank-nak. Anne nagybátyjaihoz hasonlóan, Fritz Pfeffer is a „Kristallnacht” (Kristályéjszaka) után hagyta el Németországot.

Începe persecuția evreilor

(„Kristallnacht”, sau „Noaptea de cristal”), naționalismul german organizează o serie de atacuri împotriva evreilor.

distruse, 7500 de prăvălii vandalizate și 236 de evrei uciși. În jur de 30.000 sunt arestați și trimiși în lagăre de concentrare. Abia acum dimensiunea reală a pericolului devine evidentă, mulți evrei decizând să părăsească Germania, însă din ce în ce mai multe țări își închid granițele în fața refugiaților.

A black and white photograph showing a group of men in military uniforms standing in front of a stone wall. Some men are seated or kneeling in the foreground. The background shows trees and a building.

A black and white photograph capturing a moment of family or community gathering. In the center, a woman with dark hair tied back is seated, wearing a patterned sweater. She is holding a small, wrapped baby in her arms. To her right, two young girls are smiling warmly at the camera. The girl closest to the woman is wearing a dark jacket over a light-colored shirt. The girl further to the right is wearing a light-colored jacket. The background is slightly blurred, suggesting an indoor setting like a living room.

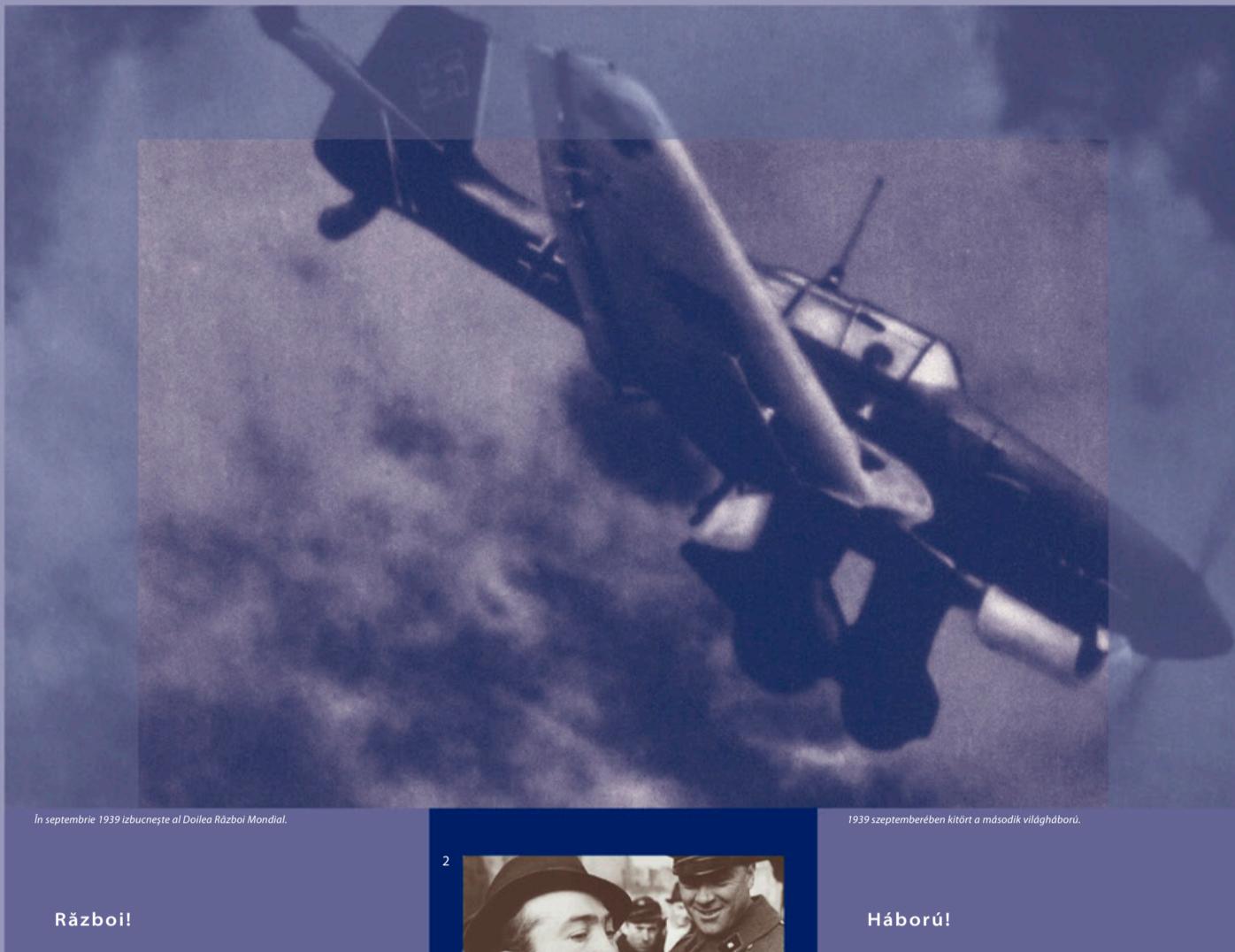
Elkezdődik a zsidók üldöztetés

az utn. „Krisztályéjszakai” zsidóellenes pogromot szerveznek. 177 zsinagógát rombolnak le, 7500 üzlete

éjszaka alatt. Több mint 30 ezer zsidót tartóztatnak le és küldenek koncentrációs táborba. A többség számára most valik csak világossá, hogy milyen oriási a veszély. Sok zsidó elhagyna Németországot, ám egyre több ország zárja le határait a menekülők előtt.

卷之三

1 În septembrie 1939 izbucnește al Doilea Război Mondial.

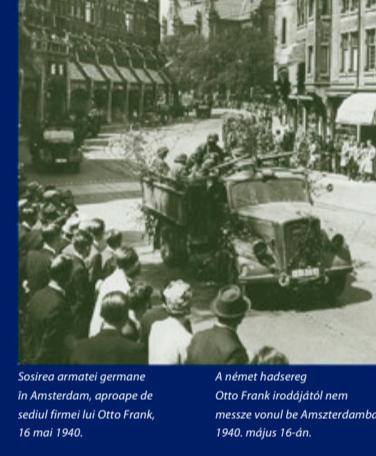
Război!

La 1 septembrie 1939 armata germană invadează Polonia. Suprafețe întinse sunt pregătite de armată pentru a face loc coloniștilor germani. Numeroși polonezi de seamă sunt uciși. Doar puține vesti cu privire la atrocitățile comise în Polonia reușesc să ajungă în Europa occidentală.

În mai 1940, armata germană invadează și Olanda, Belgia și Franța. Naziștii îl consideră pe cetățenii ne-evrei din aceste țări membri ai aceleiași „rasă”, spre deosebire de polonezi, și nu comit atrocități la scară celor din Polonia. În Olanda, înregistrarea evreilor începe în primul an de ocupare.

2 În spatele liniei de front din Polonia, campania terorii împotriva evreilor începe imediat. Evreii sunt umiliți în public și bătuți pe stradă. Forțele de ocupație execută pogromuri în care mii de evrei sunt ucisi.

3 Sosirea armatei germane în Amsterdam, aproape de sediul firmei lui Otto Frank, 16 mai 1940.

4 La început, naziștii încercă să atragă populația olandeză să adere la ideile lor, însă cu puțin succese. Doar o mică parte a populației colaborăază cu ocupanții.

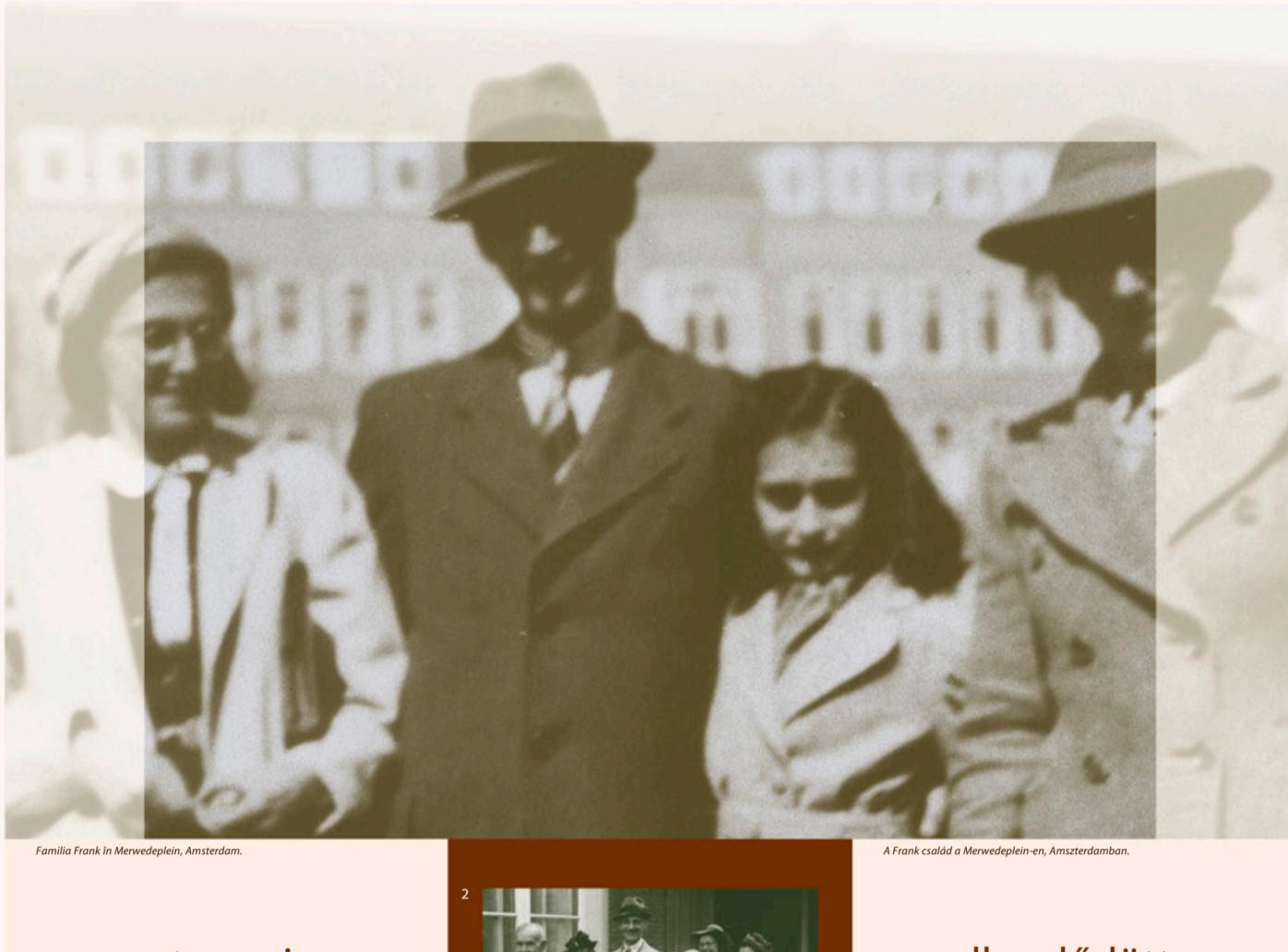
1939 szeptemberében kitör a második világháború.

Háború!

1939. szeptember 1-én Németország lerohanja Lengyelországot. Jelentős területeket tisztítanak meg annak érdekében, hogy helyet csináljanak a német telepeseknek. Sok kiemelkedő lengyel személyiséget gyilkolnak meg. A lengyelországi atrocitásokról alig szívárog hír Nyugat-Európába. 1940 májusában a német hadsereg elfoglalja Hollandiát, Belgiumot és Franciaországot. A náci a nyugat-európai nem-zsidó lakosságot velük azonos „fajúaknak” tekintik, ezért itt nem történnék a Lengyelországban elkövetett rémtettekhez hasonló atrocitások. A megszállás első évében azonban megkezdődik Hollandiában a zsidó nyilvántartásban vétele.

1939. szeptember 14. Varsó: lengyel gyerekek aggódva figyelik a várost támadó német repülőgépeket.

1 Familia Frank în Merwedeplein, Amsterdam.

A Frank család a Merwedeplein-en, Amszterdamban.

„...pentru noi,
evreii, au început
nenorocirile.”

(Anne Frank

„Începând din mai 1940 s-a terminat

cu vremurile bune: mai întâi războiul,

apoi capitularea, intrarea nemților, când

pentru noi, evreii, au început nenorocirile.”

Al Doilea Război Mondial izbucnește la câteva luni

după cea de-a zecea aniversare a Annei. Otto și Edith

speră că Olanda nu va fi implicată în război, însă la

10 mai 1940 armata germană invadază țara. Naziștii

încep rapid procesul de identificare a evreilor. Un an

mai târziu, numele și adresele majorității evreilor din

Olanda sunt cunoscute ocupanților.

2 Anne (la treia din dreapta),

tatăl ei (al treilea din stânga)

și alti invitați la nunta lui

Jan Gies și Miep Santorschitz

în Amsterdam, 16 iulie 1941.

Anne (a harmadik jobbról),

édesapja (a harmadik balról)

és további vendégek Jan

Gies és Miep Santorschitz

esküvőjén Amszterdamban,

1941. július 16-án.

3 O fotografie de la școală: Anne,

împreună cu profesora ei și

două colegi de clasă, 1940. De

la stânga la dreapta: Martha van

den Berg, profesora Margaretha

Godron, Anne și Rela Salomon.

1940-es iskolafotó Annéről,

tanárjáról és két

osztálytársáról. Balról jobbra:

Martha van der Berg,

Margaretha Godron tanárő,

Anne Frank és Rela Salomon.

4 Naziști olandezi marșânduind

în cartierul evreiesc din

Amsterdam. Aceasta comit des

acte de violență față de evrei.

Holland nácik vonulnak

keresztül Amszterdam

zsidónegyedén. Gyakran

provokálnak összetűzéseket

a zsidókkal.

„...elkezdődött

a zsidók

sanyargatása.”

(Anne Frank

„1940 májusa után a jó napoknak

befellegzett: először a háború, utána a

fegyverletétele és a németek bevonulása

és elkezdődött a zsidók sanyargatása.”

A második világháború néhány hónappal Anne

tizedik születésnapja után tör ki. Otto és Edith

abban reménykednek, hogy Hollandia kimarad

háborúból, ám 1940. május 10-én a német hadsereg

betör. A náci hamarosan megkezdi az azonosítást,

hogyan ki zsidó is ki nem. Egy év elteltével a hollandiai

zsidók többségének neve és címe már ismert a

megszállók előtt.

1 În Germania și în majoritatea teritoriilor ocupate, evreii sunt obligați să poarte o stea galbenă.

Németországban és a legtöbb megszállt területen a zsidóknak sárga csillagot kell viselniük.

Izolare

Odată ce numele și adresele evreilor sunt cunoscute, izolarea acestora poate să înceapă. Naziștii introduc cu rapiditate tot mai multe măsuri antievreiești, aceasta făcând ca mulți neevrei să nu mai îndrăznească să se asocieze cu evreii, sau viceversa.

2

Az első nyílt összetűzésre a megszállók és a holland lakosság között 1941 februárjában kerül sor, miután egy razzia során 427 zsidó férfit gyilkolnak be és deportálnak a mauthauseni koncentrációstáborba.

Amsterdam és környéke lakossága munkabeszüntetéssel válaszol, de két nap múlva a megszállók leverik a sztrájkot.

3

A megiszállók rendeleteinek megfelelően mindenütt „Zsidóknak tilos!” és „Zsidókat nem szolgálunk ki!” feliratú táblák olvashatók.

4

In Europa de Est, unitățile speciale de armată, „Einsatzgruppen” au sarcina de a ucide căt mai mulți evrei, romi și partizani. Este estimat că un milion de bărbați, femei și copii au fost uciși în decursul unul singur an.

Kelet-Európában a különleges SS egységeknek (Einsatzgruppe) az a feladata, hogy minél több zsidót, romát és partizánt gyilkoljanak meg. Egy év leforgása alatt a becslesek szerint közül egymillió férfit, nőt és gyereket ölnek meg.

5

Începând cu 3 mai 1942, toți copiii evrei cu vîrstă de peste 6 ani din Olanda trebuie să poarte o stea galbenă.

Elszigetelés

A zsidó összeirását követően megkezdődik az elszigetelésük. A nációk egyre több antiszemita rendeleteket hoznak, aminek hatásaként mind több nem zsidó szakítja meg kapcsolatait zsidó honfitársaival és viszont.

Hollandiában 1942. május 3-ától minden hat éven felüli zsidó gyereknek sárga csillagot kell hordania.

1 Anne la școala Montessori din Amsterdam, 1941.

Anne a montessori iskolában, 1941-ben.

**„...legile
antievreiești
au venit una
după alta.”**

(Anne Frank

„Legile antievreiești au venit una după
alta și libertatea ni s-a restrâns foarte tare.
Evreii trebuie să poarte o stea galbenă;
evreii trebuie să-și predea bicicletele; evreii
n-au voie să meargă cu tramvaiul; evreii
n-au voie să circule cu nici o mașină, nici
măcar cu una particulară; evreii nu-și pot
face cumpărăturile decât între orele 15.00
și 17.00; evreii nu pot merge decât la un
frizer evreu; evreii n-au voie să iasă pe
stradă între orele 20.00 și 6.00.”

Copiii evrei sunt acum obligați să frecventeze școli
antievreiești separate, în cazul lui Anne și al lui Margot,
Liceul Evreiesc. Din cauză faptului că evreii nu
mai au voie să dețină afaceri proprii, Otto Frank îl
numește pe Johannes Kleiman în calitate de director
al companiei, dar continuă să conducă, din urmă,
activitatea. De asemenea, compania primește un alt
nume, Gies & Co, după Jan Gies, soțul lui Miep Gies.

Un plan secret

În spatele tuturor măsurilor
antievreiești se află planul secret
al lui Hitler: uciderea celor 11
milioane de evrei
din Europa. Acest plan este
elaborat în detaliu de oficiali
naziști de rang înalt în cadrul
unei conferințe secrete derulată
într-o vilă din Berlin, în ianuarie
1942: aşa-numita „Conferință de
la Wannsee”. Evreii nu trebuie să
suspecteze nimic. Lui se spune că
vor fi trimiți în „lagăre de muncă”.
În realitate, sunt transportați
în lagăre de exterminare,
majoritatea situate în Polonia,
special construite pentru
uciderea și incinerarea rapidă și
„eficientă” a cât mai multor
persoane. Deportările la scară
largă în aceste lagăre încep în
vara anului 1942. Majoritatea
evreilor deportați în aceste lagăre
sunt uciși imediat după sosire.
Restul sunt săliți la muncă
îstovitoare până mor
de extenuare.

A titkos terv

A zsidóellenes törvények
háttérében Hitler titkos terve
áll: Európa 11 millió zsidóságának
a kiirtása. A sziguran titkos
Wannsee-konferencián dolgozzák
ki magas rangú náci tisztselők
a „zsidókérés” végeles
megoldásának tervet. A zsidók
nem sejtenek semmit. Úgy
tudják „munkatáborokba”
kerülni. A valóságban
koncentrációs- és megsemmisítő
táborokba deportálják őket.
A többségében Lengyelország
területén épült táborokat
speciálisan emberek gyors és
„hatékony” meggyilkolására
és elhamvastársa terveztek.
1942 nyarán kezdődnek a tömeges
deportálások. A legtöbb zsidót
megérkezik után egenesen a
gázkamrába küldik. A többieket
fárasztó rabszolgámunkára
fogják, anig bele nem halnak
a kimerültségbé.

**„Egymás után
hozták a
zsidótörvényeket...”**

(Anne Frank

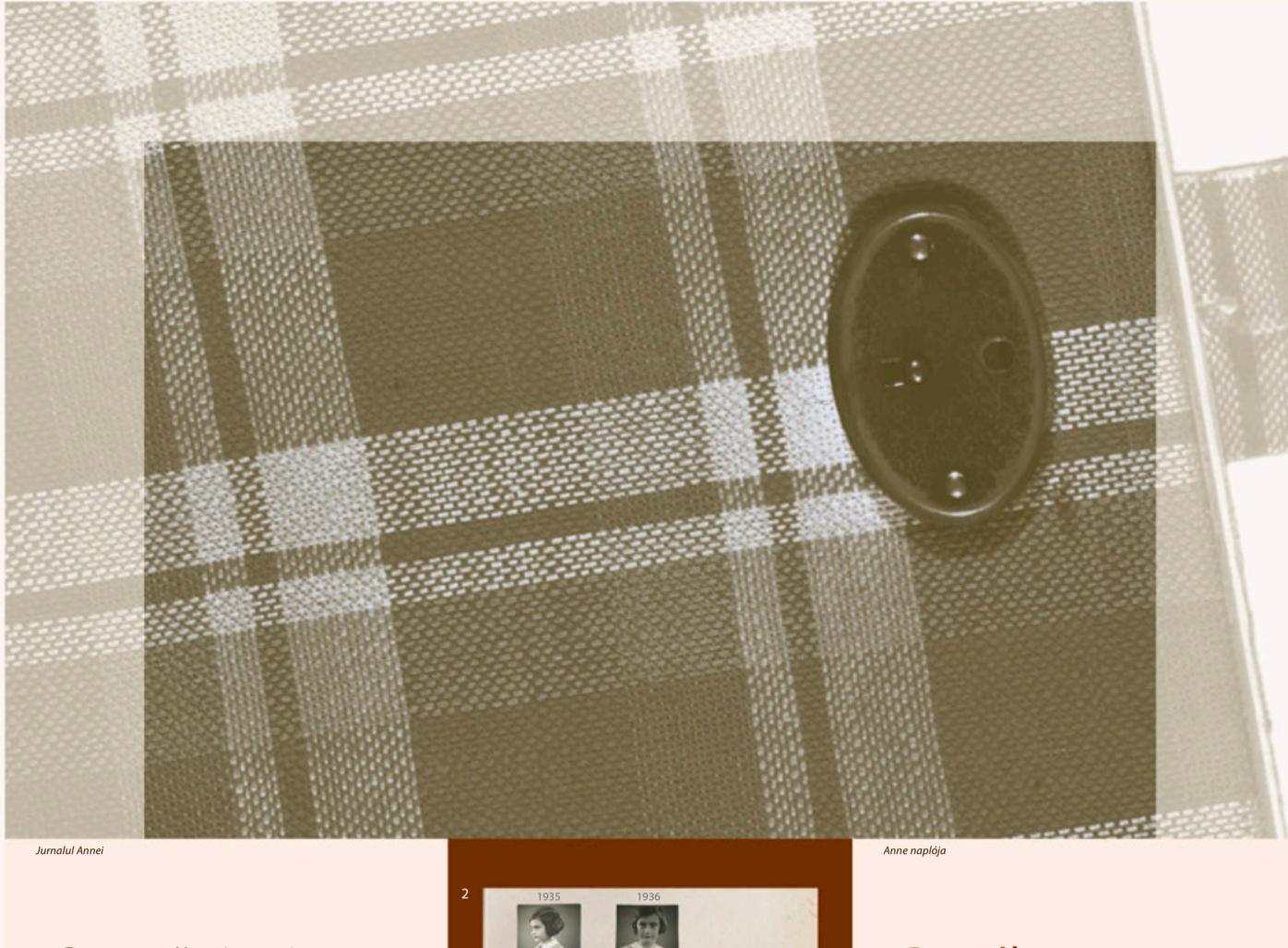
„Egymás után hozták a zsidótörvényeket,
és szabadságunkat is erősen korlátozták.
A zsidóknak sárga csillagot kell hordania;
a zsidóknak le kell adni biciklijüköt; zsidó
nem szállhat villamosra; zsidó nem ülhet
autóba, személyi tulajdonúba sem; zsidó
csak 15 és 17 óra között mehet bevásárolni;
zsidó csak zsidó fodrászhöz járhat; zsidó
este 20 óra és reggel 6 óra között nem
mehetnek ki az utcára.”

Mostantól a zsidó gyerekeknek a számukra kijelölt
zsidó iskolákba kell járniuk. Anne és Margot a zsidó
liceumba kerül. Miután a zsidóknak megtitják,
hogy üzlettulajdonosok legyenek, Otto Frank
Johannes Kleiman nevezi ki cége igazgatójának,
a háttérből azonban továbbra is Otto irányít.
A vállalkozás nevét is megváltoztatják: Miep férje,
Jan Gies után a Gies & Co. lesz.

2

In cadrul Conferinței de la
Wannsee se estimează numărul
evreilor din Europa.

A Wannsee-konferenckön
felbecsült Európa zsidó
lakosainak számát.

1 Jurnalul Annei

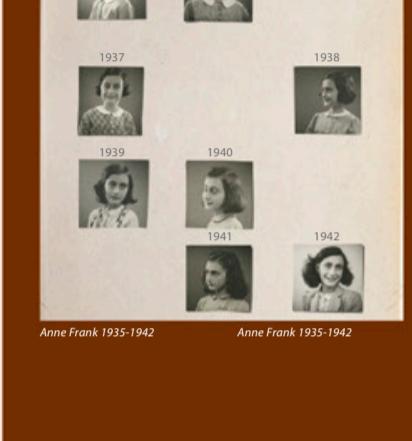
Anne naplója

„Sper că-ți voi
putea împărtăși
totul...”

(Anne Frank

„Sper că-ți voi putea împărtăși totul, așa
cum n-am reușit cu nimenei altcineva până
acum, și sper că-mi vei fi de mare ajutor.”

Anne scrie aceste cuvinte pe prima pagină a jurnalului
pe care îl primește la împlinirea vîrstei de 13 ani, la
12 iunie 1942. Își scrie jurnalul sub forma unor scrisori
adresate prieteniei ei imaginare Kitty, despre școală,
prietenii și viața ei până în acel moment. Nu poate să
prevadă că trei săptămâni mai târziu viața ei se va
schimba complet.

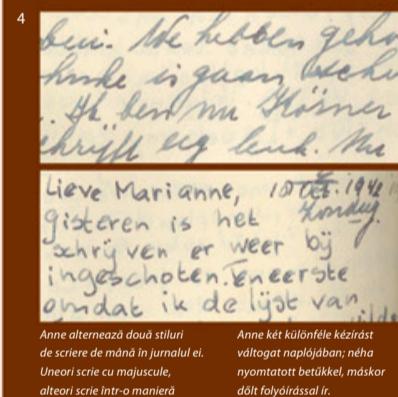
2 Anne Frank 1935-1942

3 Anne Frank 1935-1942

Jurnal Annei. Pe unele pagini
își lipeste fotografiile de pasaport
pe care le comenteaază.

Anne naplója. Egyes lapjaira
igazolványképeket ragasztott
magáról és megjegyzésekkel
írt hozzájuk.

Anne alternează două stiluri
de scriere de mândru în jurnalul ei.
Uneori scrie cu majuscule,
alteori scrie într-o manieră
cursivă, inclinată.

Anne két különböző kézirást
váltogat naplójában; néha
nyomtatott betűkkel, máskor
dőlt folyóirással ír.

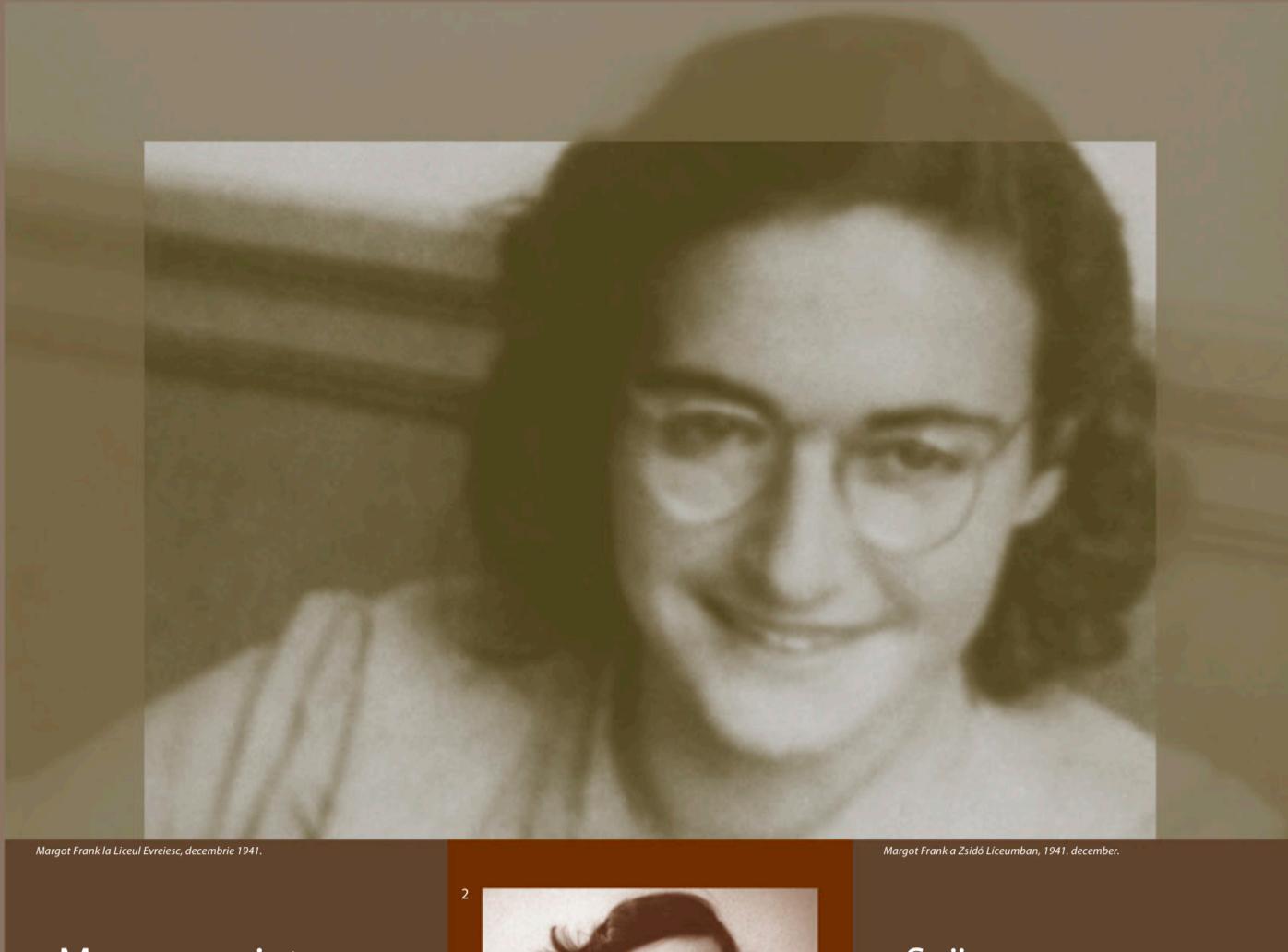
„Remélem,
hogy előtted
minden titkom
feltárhatom...”

(Anne Frank

„Remélem, hogy előtted minden

titkom feltárhatom, ahogy még senki
másnak, és azt is, hogy sok mindenben
a segítségemre leszel.”

Anne ezeket a sorokat írja naplója első oldalára,
amelyet a tizenharmadik születésnapjára kapott,
1942. június 12-én. A naplót levélformában
írja kézzeletbeli barátñójének Kitty-nek, az
iskolai élményeiről, barátairól, addigi életéről.
Nem sejthette, hogy élete három héttel később
teljesen megváltozik.

1 Margot Frank la Liceul Evreiesc, decembrie 1941.

2 Margot Frank a Zsidó Liceumban, 1941. december.

„M-am speriat

îngrozitor.

O citație.”

(Anne Frank

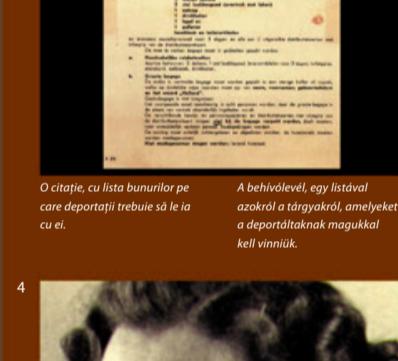
„La trei...a sunat cineva la ușă. N-am auzit, pentru că leneveam întinsă la soare, pe un șezlong de pe verandă și citem. Puțin mai târziu, în ușa bucătăriei, a apărut agitată Margot. 'A venit o citație de la SS pe numele tatălui, a șoptit ea....M-am speriat îngrozitor, o citație, oricare știe ce inseamnă asta. În minte mi se perindau deja lagăre de concentrare și celule de izolare.”

La trei săptămâni după aniversarea Annei, la 5 iulie 1942, sosește o citație pentru Margot să se prezinte în fața autorităților. Urmează să fie trimisă într-un „lagăr de muncă” în Germania. Citația nu i-a luat complet pe nepregătite pe părinții Annei: începând cu 1942, Otto Frank făcea deja pregătiri pentru a se ascunde în „Anexa Secretă”, o parte a birourilor sale de pe strada Prinsengracht. Doar cei mai de încredere dintre angajații săi știu de aceste planuri. Se ia decizia de a se intra în ascunzătoare imediat.

Fotografie de pașaport a Annei, mai 1942. Probabil ultima fotografie care i-a fost făcută.

Igazolványkép Annéről, 1942. május. Feltehetően ez az utolsó fénykép, amely készült róla.

O citație, cu lista bunurilor pe care deportația trebuie să le ia cu ei.

A behívólevél, egy listával azokról a tárgyakról, amelyeket a deportáltaknak magukkal kell vinniük.

Familia Frank decide să se ascundă chiar din ziua următoare. În aceeași seară sosește Miep Gies și alții care ajută, aducând căi mai multe lucruri în ascunzătoare.

A Frank család eldönti, hogy már másnap elrejtőznek.

Miep Gies és más segítők még

aznap este segítenek átvinni annyi holmit amennyit csak

lehetőséges a rejték helyre.

„Szörnyen megijedtem, egy behívó...”

(Anne Frank

„Három órakor... csöngettek az ajtónál, én nem hallottam, mert épp kint lustálkodtam egy hintaszékben a napsütötte verandán és olvastam. Nem sokkal utána megijelent a konyhaajtóban Margot, feldúlt arccal. 'Egy behívó jött apának az SS-től', szuttogta... Szörnyen megijedtem, egy behívó, mindenki tudja, hogy mit jelent, már magam elé képzeltem a koncentrációs táborokat és magánzárkákat.”

Három héttel Anne születésnapja után, 1942. július 5-én, egy behívólevél érkezik Margotnak, hogy jelentkezzen a hatóságoknál. El fogják küldeni „munkatáborba” Németországba. A behívó nem éri teljes meglepetésként Anne szüleit: Otto Frank már 1942 eleje óta előkészületeket tett arra, hogy családjával együtt elrejtőzzön a „Hátsó traktusban”, amely a Prinsengrachton lévő irodaházának a része. Csak legközelebbi munkatársai tudnak tervéről. Azt a döntést hozzák, hogy azonnal el kell rejtőzniük.

1 Clădirea de pe Prinsengracht, „Anexa Secretă”, se află în spate.

Az épület Prinsengracht-on. A rejtekely, a „Hátsó traktus”, a hátsó részben van.

„...un ascunziș ideal.”

(Anne Frank

„Anexa este un ascunziș ideal. Chiar

dacă este igrasios și înclinat, nu vei

găsi în tot Amsterdamul, ba poate

chiar în toată Olanda, un ascunziș mai

confortabil amenajat.”

Ascunzătoarea era situată într-o parte vacanță a birourilor lui Otto Frank. Ulterior, familia Van Pels și Fritz Pfeffer se alătură familiei Frank. Acești opt oameni vor rămâne în Anexa Secretă următorii doi ani, izolați de lumea exterioră. Este o perioadă plină de teamă și tensiune, dar și de certuri sau plăcuseală sufocantă. Patru dintre angajații de încredere ai lui Otto Frank îl ajută pe cei opt cu provizii de hrănă, imbrăcăminte și cărți.

„A Hátsó traktus eszményi rejtekely...”

(Anne Frank

„A Hátsó traktus eszményi rejtekely,

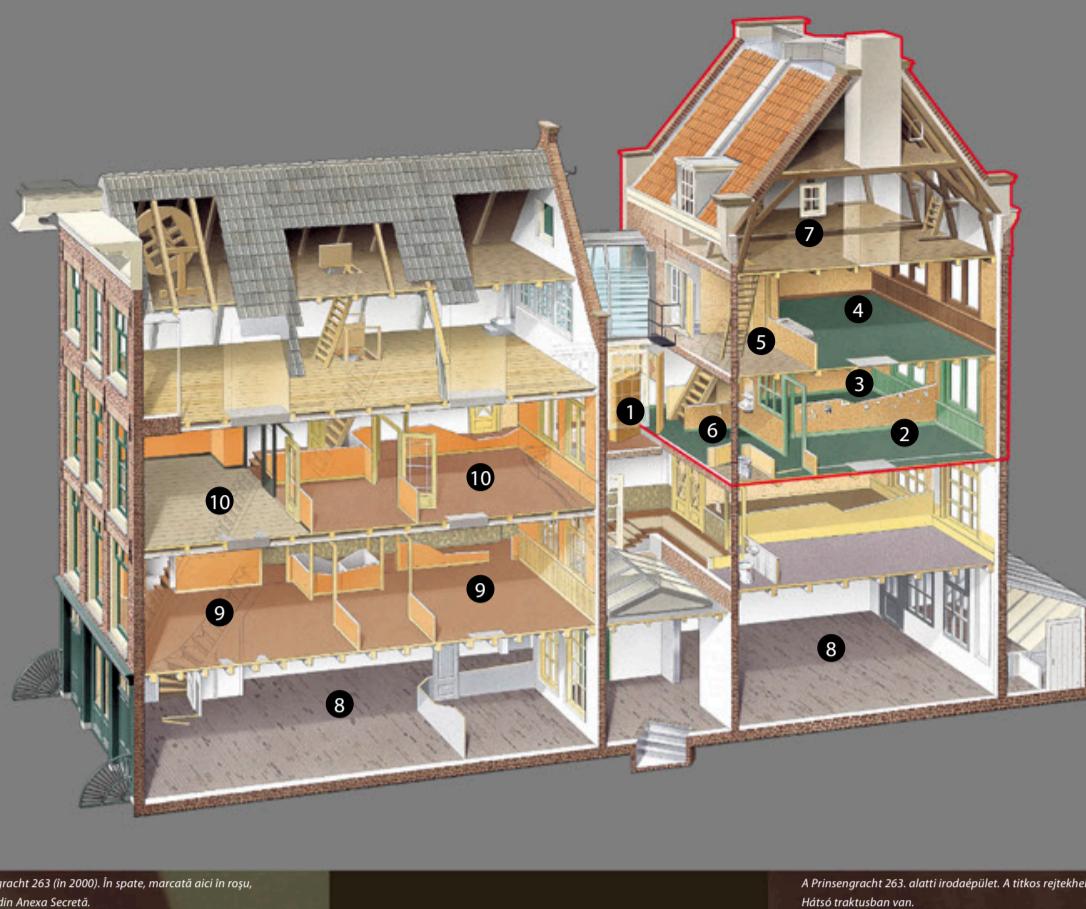
nyirkos ugyan, és a falai egy kissé

megdőlték, de talán egész Amszterdamban,

sőt egész Hollandiában nincs sehol ilyen

kényelmesen berendezett bútóbolygó.”

A rejtekely Otto Frank irodásépületének egy üres része. Később a van Pels család és Fritz Pfeffer is csatlakozik Frankéhoz. Az elkövetkező két évben ez a nyolc ember a Hátsó traktusban marad, elzárva a külvilágától. Ez az időtartam tele van felelemmel és feszültséggel, de vitákkal vagy foytatóval unaolommal is. Otto Frank négy megbízható alkalmazottja látja el a nyolc rejtezködő embert élelemmel, ruhával és könyvekkel.

1

Clădirea de pe Prinsengracht 263 (în 2000). În spate, marcată aici în roșu, se află ascunzătoarea din Anexa Secretă.

„... Mi-e foarte teamă că vom fi descoperiți și apoi împușcați.”

(Anne Frank
„Mă apasă mai mult decât pot spune gândul că nu putem să ieşim niciodată și mi-e foarte teamă că vom fi descoperiți și apoi împușcați.”

În timpul zilei, când se lucrează în clădire, locatarii Anexei Secrete trebuie să stea în linie desăvârșită.

Angajații depozitului nu știu de existența acestora.

Pentru că conducta de evacuare din toaletă este amplasată de-a lungul depozitului apă se trage căt mai rar posibil. Toate geamurile sunt acoperite cu pătruri pentru ca vecinii să nu poată vedea înăuntru, iar ușa care duce spre Anexa Secreță este ascunsă în spatele unei biblioteci turnante. În timpul acestor ore lungi, tăcute, Anne citește din manualele de școală, se joacă cu ceilalți și scrie în jurnal.

Anexa secretă

1 Biblioteca.

2 Camera Annei și a lui Fritz Pfeffer.

3 Camera lui Otto, Edith și Margot.

4 Camera lui Hermann și Auguste van Pels, folosită și ca sufragerie.

5 Camera lui Peter van Pels.

6 Baia și toaleta.

7 Pod pentru depozitare.

A Hásos traktus

1 A könyvszekrény

2 Anne és Fritz Pfeffer szobája

3 Otto, Edith és Margot szobája

4 Hermann és Auguste van Pels szobája, ami ételezőként is szolgált.

5 Peter van Pels szobája

6 A fürdőszoba

7 A padlóterem

Zonele de lucru

8 Depozit.

9 Birou în care lucrau cei care iau ajutat

10 Magazia biroului.

Az irodahelységek

8 Az áruarktár

9 A segítők irodája

10 Irodai raktárhelység

A Prinsengracht 263, alatti irodăépület. A titkos rejeckhely a pirossal jelölt Hásos traktusban van.

„... nagyon félek attól, hogy fölfedeznek és utána agyonlónek minket.”

O bibliotecă turnantă ascunde intrarea spre Anexă Secreță.
Elfordítható könyvszekrény takarja el a Hásos traktus ajtaját.

Camera Annei și a lui Fritz Pfeffer. Anne a decorat peretei cu fotografii. Acum cățărau anii, în scopul realizării unui film, Anexa Secreță a fost amenajată temporar, conferindu-i-i aspectul din timpul ascunzării.

(Anne Frank
„Elmondhatatlanul nyomaszt, hogy soha

nem hagyhatjuk el a házat, és nagyon félek attól, hogy fölfedeznek és utána agyonlónek minket.”

Nappal, amíg az épületben emberek dolgoznak, a rejtőzködőknek csendeseknek kell lenniük. A raktárház alkalmazottai nem tudják, hogy az épületben bujkálnak. Mivel a mosdó lefolyócsöve a raktárház falá mellett fut, a WC-t csak ritkán szabad lehúzni. Hogy a szomszédok ne lássanak be, az ablakok takarókkal vannak elsötétítve. Elfordítható könyvszekrény takarja el a Hásos traktushoz vezető ajtót. A hosszú, néma nappalokat Anne tanulással, közös játékokkal és naplórással tölti.

1

Anne scrie în jurnal aproape zilnic despre gândurile, sentimentele și experiențele ei.

Jurnalul este aproape plin după câteva luni. Continuă să scrie în caiete primite de la Bep.

**„...totul e prins în
currentul ce duce
spre moarte”**

(Anne Frank)

„Nimeni nu se poate sustrage destinului său

dacă nu se ascunde. Nimeni nu este crutat,

bătrâni, copii, bebeluși, femei gravide,

bolnavi, totul, totul e prins în currentul

ce duce spre moarte.”

Locatarii Anexei Secrete primesc vești din exterior

despre hăituirea evreilor. La radio aud despre gazări.

Se simt neliniștiți și neputincioși. Presiunea este

uneiori insuportabilă pentru Anne. Este adesea

răzrătită și nepolitică cu ceilalți, de multe ori

abătută și deprimată. Sunt multe lucruri despre care

simte că nu poate să vorbească cu ceilalți aşa cum

și-ar dori. Jurnalul îi este cel mai bun prieten.

Deportarea evreilor din
Amsterdam, vara anului 1943.
Anne afilă că prietenul și colegii
de clasă au fost arestați.

La început, cei care-i ajută le
transmit vesti cu privire la ce
se întâmplă în exterior, însă
înțeleg că nu poate să o mai facă.

Az amszterdami zsidók
deportálása 1943 nyarán. Anne
meg tudja, hogy barátnőt és
osztálytársait letartóztatják.

A segítők kezdetben szállítanak
hireket a külvágból a Hősök
traktus lakóinak, később a
híradások megszünnék.

Cei care-i ajută încearcă să-i
imbrătăzeze pe locatarii Anexei
Secrete. Le aduc mâncare,
cărți, ziar și reviste. Anne îi
placă ideea revistei „Cinema
și Teatru”.

A segítők igyekeznek să-i
lălkătă și să-i încurajeze.
Ellement, könnyeket, újságokat
és magazinokat hoznak. Anne
kedvelte a „Mozi és Színház”

magazin.

Camera lui Otto, Edith și
Margot. Anne își petrece de
obicei zilele în această cameră,
pentru că încăperea mică este
ocupată de Fritz Pfeffer.

Otto, Edith és Margot szobája.
Anne általában itt tartózkodik,
minél Fritz Pfeffer foglalja el a
kis szobát.

Anne majdnem minden nap leia gondolatait, érzéseit, és élményeit.

Naplója néhány hónap eltérővel már be is teli, ezért a Beztől kapott

jegyzettüzetekbe ír.

**„... vonulnak
mindnyájan a
halálba vezető
úton.”**

(Anne Frank)

„És nem kímélnék senkit, öregembereket,

gyerekeket, csecsemőket, állapotos

nöket, betegeket sem, vonulnak

mindnyájan a halálba vezető úton.”

A zsidók üldözötéséről a rejtozódók is kapnak
híreket. Mindenki gondterhelt és tehetetlennek
érzi magát. A rádióból hallanak az elgázosításokról.
Anne számára néha szinte elviselhetetlen a feszültség.
Gyakran lázadózik és undok a többiekkel. Hangulata
sokszor levert. Úgy érzi, sok mindenről nem beszélhet
a többiekkel. A naplója a legjobb barátnője.

1

Anne începe să își scrie jurnalul pe foi volante de hârtie.

Anne különböző lapokon kezdi újraírni a naplóját.

„...voi deveni
vreodată jurnalistă
sau scriitoare?”

(Anne Frank

„....voi deveni vreodată jurnalistă sau
scriitoare? Sper asta, o, sper aşa de mult,
căci în scris pot exprima tot, gândurile,
idealurile și fanteziile mele.”

Anne își descoperă talentul și pasiunea pentru scris.
La 28 martie 1944 audie intr-o emisiune radio difuzată
din Londra că guvernul olandez va colecta, după
războli, jurnale personale. Decide să rescrie jurnalul
în speranța că va fi publicat ulterior sub forma unei
cărți. Se gândește și la un titlu: „Anexa Secretă”. Știrile
despre debarcarea Aliiaților în Normandia și înaintarea
acestora îi fac pe locatarii Anexei Secrete să nutrească
speranțe legate de eliberare.

2

Anne scrie și povestiri scurte pe
care uneori le cîștează celorlați.

Anne elbeszéléseket ír, és néha
felolvassa őket a többieknek.

3

Anne simte că se îndrăgostește
de Peter van Pels.

Anne úgy érzi, beleszeretett
Peter van Pels-be.

4

Anne și Peter petrec ore întregi
împreună în camera lui Peter.+

Anne és Peter órákat töltének
együtt Peter szobájában.

„... lesz-e valamikor
újságíró vagy
író belőlem.”

(Anne Frank

„.... lesz-e valamikor újságíró vagy író
belőlem. Nagyon remélem, hogy igen,
mert írásban minden meg tudok örökíteni,
a gondolataimat, az eszményeimet és
a képzeletemet.”

Anne felfedezi a tehetséget és a szeretetet az írás
iránt. 1944. március 28-án meghallja a londoni
rádióadás közleményét arról, hogy a Holland
kormány gyűjteni fogja az emberek naplót a háború
után. Elhatározza, hogy újraírja a naplóját annak
reményében, hogy hárha egy nap kiadják könyvként.
Még egy címét is kigondolt: „A Hásos traktus”.

A szövetségesek normandiai partraszállása és
előrenyomulása a felszabadulás növekvő reményével
tölti el a rejtozkodóket.

1

Anne petrece mult timp singură în pod, străduindu-se să se implice cu propriile sentimente și cu evenimentele din jurul ei.

Anne sok időt tölt egyedül a padlóterében. Igynézik meghéklni saját érzelméivel és a világ történéseiivel.

„Aud tot mai tare tunetul care se apropie...”

„... hallom a felénk közeledő, egyre mennydörgőbb vihart...”

(Anne Frank

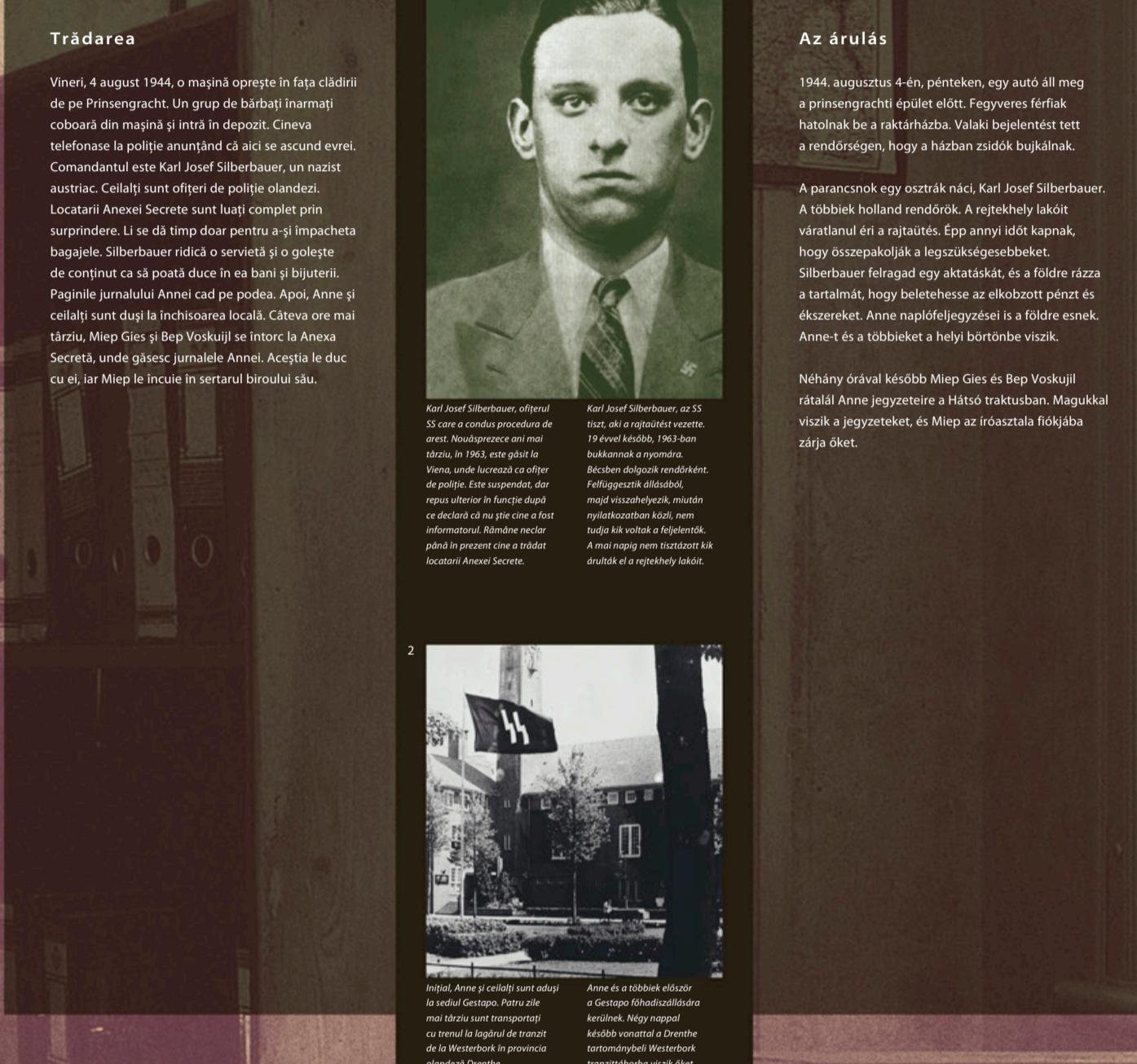
„Asta-i dificultatea timpului nostru: idealurile, visele, speranțele frumoase nici nu apucă să apară bine, și numai de cât sunt lovite de realitatea atroce și distrusă cu totul. E un mare miracol că n-am renunțat la toate speranțele mele, căci ele par absurde și irealizabile. Cu toate astea, eu ţin la ele, fiindcă tot mai cred în bunătatea interioară a oamenilor. Îmi este absolut imposibil să construiesc totul pe baza morții, mizeriei și confuziei. Văd cum încet lumea se transformă din ce în ce mai mult într-un deșert, aud tot mai tare tunetul care se apropie și ne va omori și pe noi, simt suferința milioanelor de oameni, și totuși, dacă privesc cerul, mă gândesc că toate astea vor lua iarăși o întorsătură bună, că și cruzimea asta se va sfârși, că pacea și linistea vor reveni în ordinea lumii. Între timp, trebuie să-mi ţin concepțiile la adăpost, cine știe, poate își vor găsi totuși vreo aplicare în timpurile ce vin!”

La 1 august 1944 Anne scrie în jurnal pentru ultima dată. Trei zile mai târziu, la 4 august 1944, sosete momentul de care le era groază tuturor celor din Anexa Secretă.

(Anne Frank

„Korunkban az a legnehezebb, hogy az eszmények, álrok és szép jövöképek már fel sem ötlenek, vagy ha mégis, elsöpri és elpusztítja óket a legkegyetlenebb valóság. Csoda már az is, hogy még nem adtam fel legszebb reményemet, talán azért, mert olyan abszurdnak és megvalósíthatatlannak tetszenek. Én mindenekkel dacolva kitartok mellettük, mert még mindig hiszek az emberek lelkei jóságában. Lehetetlenségnek tűnik fel, hogy az ember a halálra, a nyomorúságra és a káoszra alapozza az életét. Látom magam előtt, ahogy a világ egyre kietlenebb sivataggá változik, hallom a felénk közeledő, egyre mennydörgőbb vihart, amely majd minket is megöl, és együtt szvenedek az emberek millióival, mégis, ha felnézek az égre, arra gondolok, hogy egyszer még minden jóra fordul, a kegyetlenségnek vége szakad, és a világra ismét egy békés és nyugalmas kor köszönt. Addig hű maradok eszméimhez, hátha a jövőben mégis valóra válnak.”

Anne 1944. augusztus 1-én ír utoljára a naplójába. Hárrom nappal később, 1944. augusztus 4-én bekövetkezik, amitől a Hátsó traktus lakói rettegtek.

Trădarea

Vineri, 4 august 1944, o mașină oprește în fața clădirii de pe Prinsengracht. Un grup de bărbați înarmați coboară din mașină și intră în depozit. Cineva telefonase la poliție anunțând că aici se ascund evrei. Comandant este Karl Josef Silberbauer, un nazist austriac. Ceilalți sunt ofițeri de poliție olandezi. Locatarii Anexei Secrete sunt luați complet prin surprindere. Li se dă timp doar pentru a-și împacheta bagajele. Silberbauer ridică o servietă și o golește de conținut ca să poată duce în ea bani și bijuterii. Paginile jurnalului Annei cad pe podea. Apoi, Anne și ceilalți sunt duși la închisoarea locală. Câteva ore mai târziu, Miep Gies și Bep Voskuijl se întorc la Anexa Secretă, unde găsesc jurnalele Annei. Aceștia le duc cu ei, iar Miep le incuie în sertarul biroului său.

Karl Josef Silberbauer, ofițerul SS care a condus procedura de arest. Nouă prezece ani mai târziu, în 1963, este găsit la Viena, unde lucrează ca ofițer de poliție. Este suspendat, dar repus ulterior în funcție după ce declară că nu știe cine a fost informatorul. Rămâne neclar până în prezent cine a trădat locatarii Anexei Secrete.

Karl Josef Silberbauer, az SS tiszt, aki a rajtauést vezette. 19 ével később, 1963-ban bukkannak a nyomára. Bécsben dolgozik rendőrként. Felfüggesztik állásából, majd visszahelyezik, miután nyilatkozatban közli, nem tudja kik voltak a feljelentők. A mai napig nem tisztázott kik árulták el a rejetek helyi lakóit.

Az árulás

1944. augusztus 4-én, pénteken, egy autó áll meg a prinsengrachi épület előtt. Fegyveres férfiak hatolnak be a raktárházba. Valaki bejelentést tett a rendőrségen, hogy a házban zsidók bujkálnak.

A parancsnok egy osztrák náci, Karl Josef Silberbauer. A többiek holland rendőrök. A rejetek helyi lakót váratalanul éri a rajtauést. Épp annyi időt kapnak, hogy összepakolják a legsúkságesebbeket. Silberbauer felragad egy aktatáskát, és a földre rázza a tartalmát, hogy belethesse az elköbözött pénzt és ékszeret. Anne naplófeljegyzései is a földre esnek. Anne-t és a többieket a helyi börtönbe viszik.

Néhány órával később Miep Gies és Bep Voskuijl rátalál Anne jegyzeteire a Hásó traktusban. Magukkal viszik a jegyzeteket, és Miep az íróasztala fiókjába zárja őket.

Initial, Anne și ceilalți sunt aduși la sediul Gestapo. Patru zile mai târziu sunt transportați cu trenul la lagărul de tranziție de la Westerbork în provincia olandeză Drenthe.

Anne és a többiek először a Gestapo fohadi szállására kerülnek. Negy napal később vonattal a Drenthe tartománybeli Westerbork tranzitába viszik őket.

1 Aproape toți evreii capturați în Olandă sunt duși inițial la lagărul de tranzit de la Westerbork.

Majdnem minden Holländiában elfogott zsidó először a westerborki tranzittáborba került.

„...știam ce se întâmplă”

Otto Frank

„Eram din nou împreună și ni se dăduse puțină mâncare pentru drum. Desigur, anticipam deja că s-ar putea să nu rămânem în Westerbork până la final. Știam de deportarea în Polonia, în definitiv. Știam și ce se întâmpla la Auschwitz, Treblinka și Maidanek. Dar de fapt, nu avansaseră deja rușii în Polonia? Războiul era deja atât de avansat, încât puteam să începem să avem speranțe în noroc. În timp ce ne îndreptam spre Westerbork speram ca acest noroc să devină real.”

Mii de oameni sunt ținuți la Westerbork. Locatarii Anexei Secrete sunt puși în blocuri de pedeapsă special construite, pentru că nu se prezentaseră de bunăvoie pentru deportare. Gardienii le aplică tratamente dure și îi supun la munci grele. Evrei sunt îngheșuiți în trenuri care pornesc regulat spre Est. Patru săptămâni mai târziu, Anne și ceilalți din Anexa Secretă sunt duși și ei la Auschwitz cu ultimul tren care a plecat din Westerbork spre această destinație.

Deportații sunt inchiniți în trenuri de marfă, aproximativ 70 de oameni fiind îngheșuiți în fiecare vagon. Călătoria durează trei zile, oamenii nu au loc să se întindă, nu există mâncare sau apă, ci doar o găleată pentru necesitățile fiziole.

„... tudtuk, mi történik...”

Otto Frank

„Ismét együtt voltunk, és kaptunk egy kevés élelmet az útra. A szívünkben persze tudtuk, lehet, hogy nem maradunk Westerborkban végig. Elvégére hallottunk a lengyelországi deportálásokról. Azt is tudtuk, mi történik Auschwitzban, Treblinkában vagy Majdanekben. De hát az oroszok már mélyen benyomultak Lengyelországba. A háború már olyan régóta folyt, hogy bíztunk egy kicsit a szerencsénkben. Ahogy Westerbork felé tartottunk, reméltek, hogy kitart a szerencsénk.”

2 Fișă de înregistrare la Westerbork a Annei Frank. Nyilvántartási lapja.

3 Trenul pleacă la 3 septembrie 1944 cu 1019 persoane. Lista deportaților există și astăzi. Numele Annei și ale celorlalți din Anexa Secretă apar în aceste liste.

4 Un transport pleacă din Westerbork. Egy transport elhagyja Westerborkot.

Több ezer embert tartanak fogva Westerborkban. A foglyok speciális bűntető körletekbe kerülnek, mivel nem önként jelentkeztek a deportálásra. Az órók különösen kegyetlenül bánnak velük, kényszermunkát kell végezniük. Zsidókkal megrakott vonatok indulnak rendszeresen keletre. Négy héttel a megérkezésük után, Anne és a Hásos traktus többi lakója az utolsó westerborki transzportvonattal elindul Auschwitzba.

Az embereket tehervonatokba zárják, körülbelül hetven ember zsúfolnak egy vagonba. A vonatut hárrom napig tart, de a vagonokban nincs hely lefeküdni, aleg van élelem és viz, és mindenkorban egy vődör szolgál a szükségeket elvégzésére.

1 La sosirea în Auschwitz-Birkenau, bărbații și femeile sunt separați unii de alții. După aceea, naziștii îl selectează pe cei care urmează să fie imediat gazați și incinerați. Restul sunt lăsiți să execute muncă forțată în condiții inumane.

„Nu mai pot să vorbesc despre...”

(Otto Frank

„Nu mai pot să vorbesc despre ce am simțit atunci când am ajuns cu familia mea pe platforma de tren de la Auschwitz și am fost despărțiti unii de alții cu forță.”

Trenul sosește la Auschwitz-Birkenau în noaptea de 6 septembrie. Prizonierii sunt obligați să își lase bunurile în tren. Pe platformă, bărbații sunt separați de femei. Aceasta este ultima dată în care Otto le va vedea pe Edith, Margot și Anne. Auschwitz-Birkenau este unul din lagările de exterminare special construite pentru uciderea de ființe oamenesti. Bâtrâni, bolnavii și copiii sub 15 ani sunt gazați imediat după sosire, soartă pe care o împărtășesc mai mult de jumătate din oamenii din trenul Anneli. Restul, printre care și locatarii Anunei Secrete, supraviețuiesc selecției și sunt duși într-un lagăr de muncă. Odată cu avansarea armatei sovietice, naziștii încep să evacueze Auschwitz-ul. După două luni, Anne și Margot sunt mutate în lagărul de concentrare de la Bergen-Belsen.

Prizonierilor care nu sunt uciși imediat li se tatuază un număr pe braț. Sunt rasi în cap și poartă uniforme de lagăr.

4

2 Ebrei din Ungaria selectați pentru camerele de gazare, pe platforma de la Auschwitz-Birkenau.

Elgazdasításra kiválasztott magyar zsidók az auschwitz-birkenau-i rámpán.

Elgazdasításra kiválasztott magyar zsidók az auschwitz-birkenau-i rámpán.

A nőket és férfiakat közvetlenül Auschwitz-Birkenau-ba érkezésük után különválasztják. Ezt követően a náci kiválasztják azokat, akiket még aznap elgázosítanak és elhamvasztanak. A többieknek embertelen kényszmunkát kell végeznükk.

Az időseket, betegeket és a tizenöt éven aluli gyerekeket még aznap elgázosítják.

Ez a sors nehezedik az Anne-val egy vonaton utazó emberek felére is. A többiek, köztük a Hásos traktus lakói, túlélük ezt a selekción.

Öket kényszmunkatáborba viszik. A Vörös Hadsereg közeledtével a náci megkezdik Auschwitz kiürítését. Anne-t és Margot-két hónappal megérkezésük után továbbviszik a bergen-belsen-i koncentrációs táborba.

Azoknak a raboknak, akiket nem ölték meg azonnal, számot tetováltak a karjukba.

A fejüket leborotválták és tabori ruhát kaptak.

3 Recipientele cu Zyklon-B, gaz toxic utilizat în camerele de gazare.

Mergező gáz (Zyklon-B) tartalmazó hengerek. Ezeket használták a gázkamrákban.

A vonat szeptember 6-án éjjel érkezik meg Auschwitz-Birkenau-ba. A foglyoknak hátra kell hagyniuk a vonatban a csomagjaikat. A rámpán különválasztják a férfiakat és a nőket. Ez az utolsó alkalm, hogy Otto valaha is látna Edith-ét, Margot-ot és Anne-t. Auschwitz-Birkenau egyike azon megsemmisítő táboroknak, amelyeket kifejezetten emberek meggyilkolására építettek.

Az időseket, betegeket és a tizenöt éven aluli gyerekeket még aznap elgázosítják.

Ez a sors nehezedik az Anne-val egy vonaton utazó emberek felére is. A többiek, köztük a Hásos traktus lakói, túlélük ezt a selekción.

Öket kényszmunkatáborba viszik. A Vörös Hadsereg közeledtével a náci megkezdik Auschwitz kiürítését. Anne-t és Margot-két hónappal megérkezésük után továbbviszik a bergen-belsen-i koncentrációs táborba.

Azoknak a raboknak, akiket nem ölték meg azonnal, számot tetováltak a karjukba.

A fejüket leborotválták és tabori ruhát kaptak.

1 Infometarea, frigul și bolile curmă multe vieți în lagărul de concentrare extrem de aglomerat de la Bergen-Belsen.

Az éhség, a hideg és a betegség sok életet követelnek a túlzásolt bergen-belsen-i koncentrációs táborban.

„Nu mai era aceeași Anne.”

Hannah Goslar

„Nu mai era aceeași Anne. Era distrusă...

era îngrozitor. A început imediat să

plângă și mi-a spus: 'Nu mai am părinți.'

Mă gândesc mereu că dacă Anne ar fi

știut că tatăl ei era încă în viață, poate că

ar fi avut puterea să supraviețuiască..."

În Bergen-Belsen Anne o întâlneste pe prietena ei de la școală, Hannah Goslar, care era detinută în altă parte a lagărului. Apoi sunt separate de un gard de sărmă ghimpătă și paie și nu se mai pot vedea. Anne îi spune lui Hannah că ea și Margot sunt extrem de infometate și că nu au haine groase. Hannah reușește să le arunce peste gard un pachet cu câteva haine și puțină mâncare. Dar Margot și Anne sunt prea slabite de puteri. Amândouă se îmbolnăvesc de tifos și mor în februarie 1945, la un interval de câteva zile una de cealaltă.

La 15 aprilie 1945 Bergen-Belsen este eliberat de armata britanică.

După Westerbork și Auschwitz,

Anne și Margot ajung la destinația lor finală:

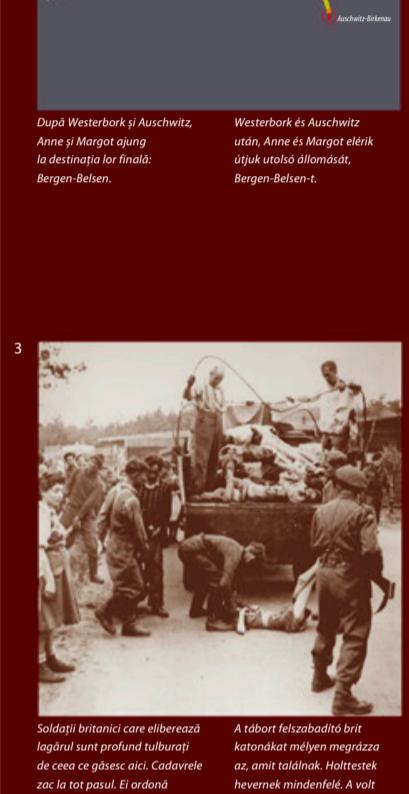
Bergen-Belsen.

Westerbork és Auschwitz

után, Anne és Margot elérik

útjuk utolsó dílonását,

Bergen-Belsen-t.

Soldații britanici care eliberează

lagărul sunt profund tulburăți de ceea ce găsesc aici. Cadavrele

zac la tot pasul. Ei ordonă

foștilor gardieni ai lagărului

să le îngroape.

A tábort felszabadító brit

katonákat mélyen negrázza

az, amit találnak. Holttestek

hevernek mindenfelé. A volt

táborőrököt kényszerítik a

testek eltemetésére.

„Ó már nem

ugyanaz az

Anne volt.”

Hannah Goslar

„Ó már nem ugyanaz az Anne volt. Egy

összetört lány... Szörnyű volt. Azonnal

sírni kezdett, és azt mondta nekem:

'Nincsenek többé szüleim.' Mindig arra

gondolok, hogy ha Anne tudott volna

arról, hogy az apja még életben van,

talán megtalálta volna az erőt ahhoz,

hogy túléljen..."

Bergen-Belsen-ben Anne találkozik iskolársnójével, Hannah Goslarral, akit a tábor egy másik részében

tartanak fogva. Kettejükét szőgesdrót: és

szalmakerítés választja el, ezért nem láthatják

többé egymást. Anne elmondja Hannah-nak,

hogy Margot és ő éheznak és nincs meleg ruhájuk.

Hannah-nak sikerül átdobnia a kerítésen egy

csmagot némi ruhával és élelmemmel. Margot-nak

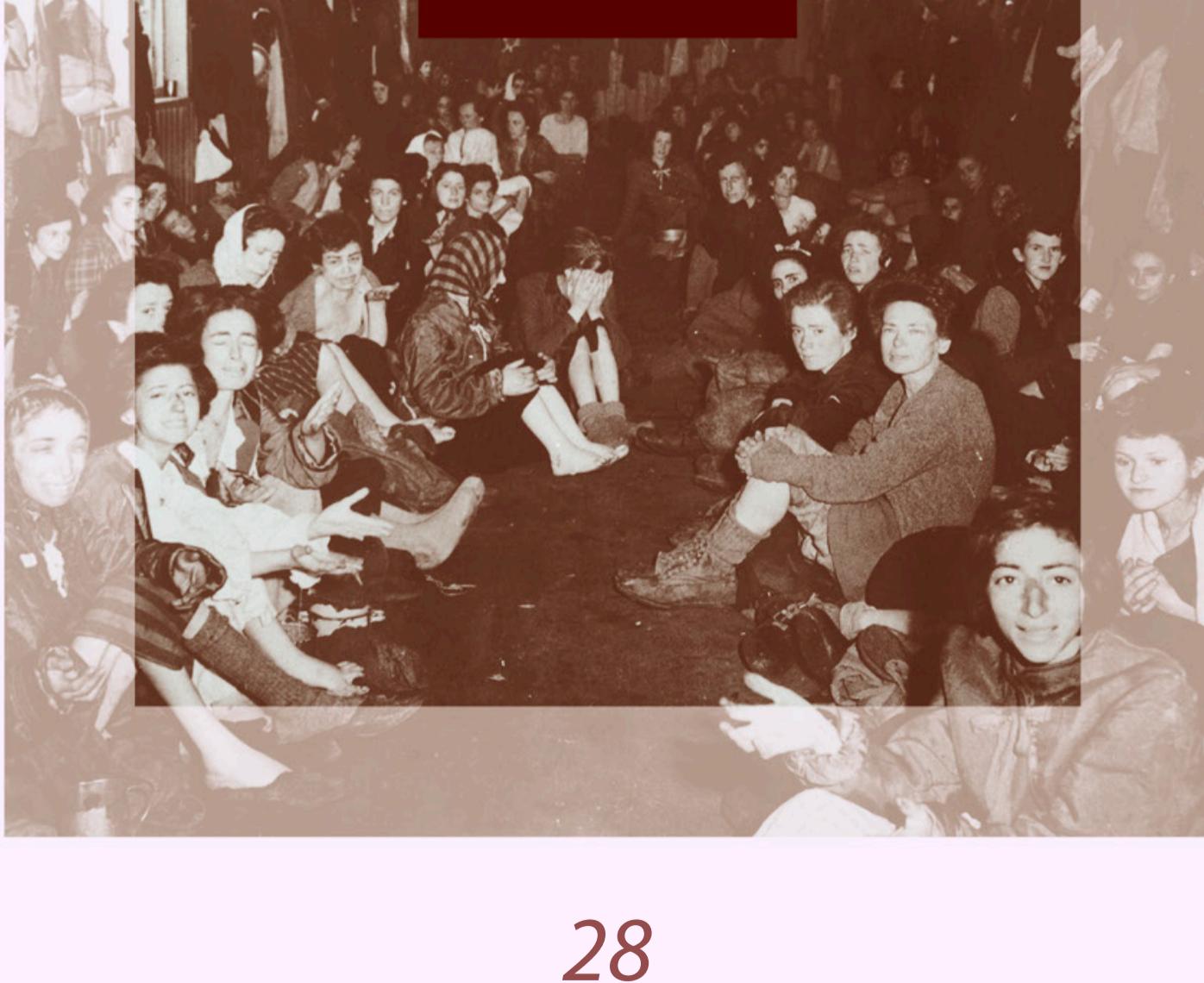
és Anne-nek azonban semmi ereje sem marad.

Mindketten tifuszt kapnak, és 1945 februárjában

néhány nappal egymás után meghalnak.

1945 április 15-én Bergen-Belsen-t felszabadítja a Brit hadsereg.

Egy női barakk, röviddel Bergen-Belsen felszabadítása után.

1

Hartă ilustrând câteva din principalele lagăre de concentrare și de exterminare.

2

„Întreaga mea speranță...”

Otto Frank
„Întreaga mea speranță e legată de copii.
Mă agăț de convingerea că sunt în viață
și că vom fi împreună din nou. Doar copiii,
copiii contează.”

După eliberare, aproape disperat, Otto Frank scrie aceste rânduri mamei sale în Basel. Otto reușește să supraviețuiască lagărului Auschwitz. Este unul din puținii care sunt găsiți în viață de soldații ruși. După ce se întrează puțin își începe călătoria înapoi la Amsterdam. Deoarece razboiul este încă în toi în mare parte a Europei, drumul lui durează patru luni, timp în care află că soția sa, Edith, a murit. Totuși, neștiind nimic despre soarta fiicelor lui, se agăță de speranță că acestea sunt încă în viață.

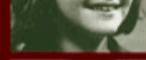
Otto Frank este singurul din Anexa Secretă care supraviețuiește. Este eliberat din lagărul de la Auschwitz de armata sovietică la 27 ianuarie 1945.

Edith Frank moare de epuizare la Auschwitz

Margot Frank moare de tifos la Bergen-Belsen în primăvara anului 1945.

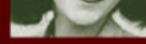
Anne Frank moare de tifos la Bergen-Belsen la câteva zile după Margot.

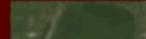
Hermann van Pels este gazat la scurt timp după sosirea la Auschwitz în octombrie sau noiembrie 1944.

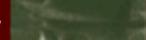
Auguste van Pels moare în aprilie sau mai 1945 în drum spre lagărul de concentrare de la Theresienstadt.

Peter van Pels moare la 5 mai 1945 în lagărul de concentrare de la Mauthausen.

Fritz Pfeffer moare la 20 decembrie 1944 în lagărul de concentrare de la Neuengamme.

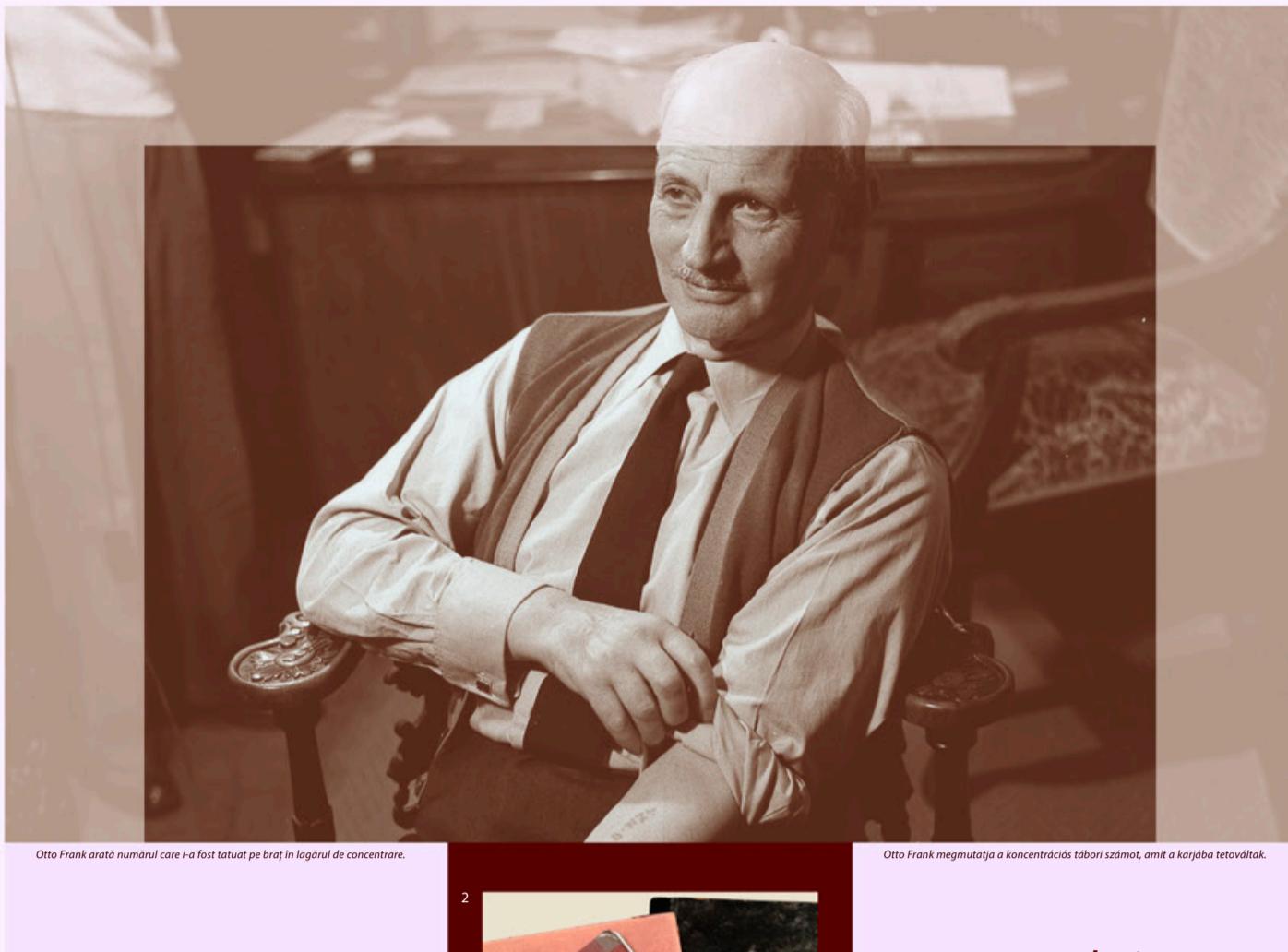
A térkép a jelentősebb koncentrációs- és megsemmisítő táborokat mutatja.

„... minden
reményem.”

Otto Frank
„A gyerekekben van minden reményem.

Abba a hitbe kapaszkodom, hogy életben
vannak, és újra együtt leszünk. Csak a
gyerekek, csak a gyerekek számítanak.”

Otto Frank késégbeesett levelet ír Bázellen elő édesanyának a felszabadulás után. Otto csupán a szerencsének köszönhetően éli túl Auschwitz-ot. Egyike azon keveseknek, akiket a szovjet katonák még életben találnak. Amint egy kis erőre kap, megkezdi útját vissza Amszterdamba. Az utazás négy hónapba telik, hiszen Európa nagy részén még mindig tombol a haború. Utókben megtudja, hogy felesége, Edith meghalt. A gyermekei sorsáról azonban semmit sem tud, abba a reménybe kapaszkodik, hogy ők még életben vannak.

1 Otto Frank arată numărul care i-a fost tatăt pe braț în lagărul de concentrare.

Otto Frank mutatja a koncentrációs tábori számot, amit a karjába tetováltak.

„...moartea copiilor mei”

(Otto Frank

„Grupuri mici continuau să se întoarcă din

diferitele lagăre de concentrare și de fiecare

dată încercam să afli vesti despre Margot

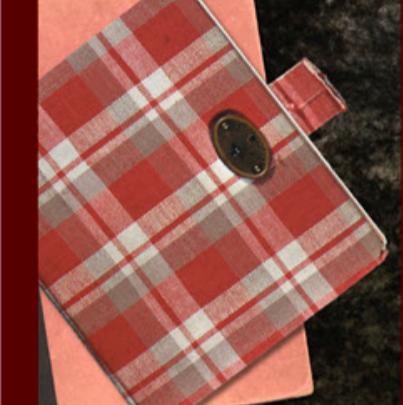
și Anne. Am găsit două surori care fuseseră

cu Margot și Anne la Bergen-Belsen și de la

care am aflat despre suferințele finale și

moartea fiicelor mele.”

Otto este un om distrus. Miep Gies, care păstrase jurnalul Annei în siguranță tot acest timp, îl dă lui Otto, spunându-i: „Aceașa este moștenirea lăsată de fiica ta.”

La început, Otto este atât

de copilărie de durere încât

nu se poate hotără să citească

jurnalul. Dar când începe să

il citească nu se poate opri.

„Mi-a apărut în fața ochilor

o Anne cu totul diferită de

flică pe care o pierdusem.

Gânduri și sentimente atât

de profundă... Habar nu

am avut...”

Megrendültségeben Otto

eleinte nem blíja rávenni

magát a napló elolvására.

Am később, amint mégis elkezdi

olvasni, nem tudja abbahagyni.

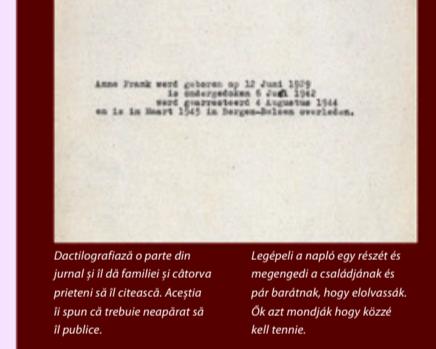
„Egy teljesen más Anne jelent

meg előttem, mint a lányom,

aki elveszettetem. Ilyen mély...

gondolatok és érzelmek...

Elképzelésem sem volt.”

Dactylografiază o parte din

jurnal și îl dă familiei și cătorva

prieten și îl citească. Aceșia

îl spun că trebuie neapărat să

il publice.

Legépel a napló egy részét és

megengedi a családjának és

pár barátnak, hogy elolvassák.

Ők azt mondják hogy közzé

kell tennie.

„...gyermekeim haláláról.”

(Otto Frank

„Kis csoportok egyre csak tértek vissza a

különböző koncentrációs táborokból,

és újra meg újra próbáltam többet

megtudni Margot-ról és Anne-ról.

Találtam egy testvérpárt, akik együtt voltak

Margot-tal és Anne-val Bergen-Belsen-ben,

ők számoltak be nekem a gyermekeim

végső szenvedéséről és haláláról.”

Otto megtört ember. Miep Gies, aki Anne

naplóját biztonságban tartotta ez egész idő

alatt, most átnyújtja azt Otto-nak, mondván:

„Ez a lányod hagyatéka.”

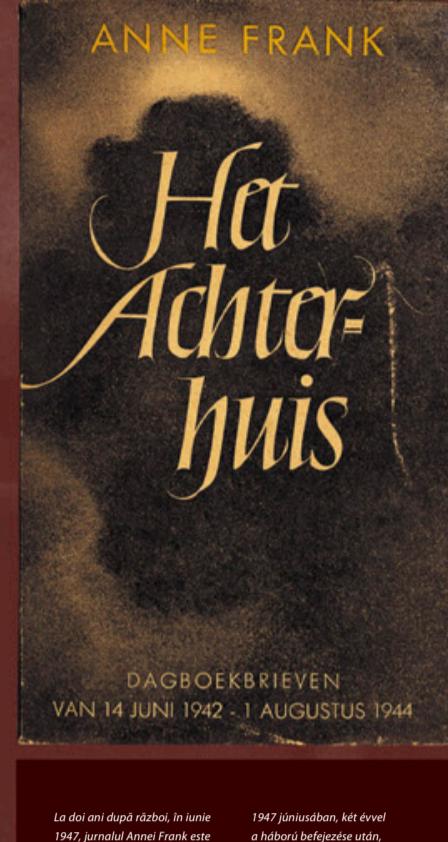
„...și mai târziu o scriitoare celebră”

„Anne Frank
„...dorința mea cea mai scumpă este să ajung într-o bună zi jurnalistică și mai târziu o scriitoare celebră. În orice caz, după război vreau să public o carte intitulată Anexă.”

Otto Frank în 1960, chiar înainte de deschiderea Casei Anne Frank. Otto vrea să facă mai mult decât să deschidă Anexa Secretă publicului. Înțîlnează o fundație educațională care reunește tineri din întreaga lume.

Otto Frank moră în 1980 la vîrstă de 91 de ani.
© Arnold Newman

1

DAGBOEKBRIEVEN
VAN 14 JUNI 1942 - 1 AUGUSTUS 1944

La doi ani după război, în iunie 1947, jurnalul Annei Frank este publicat cu titlul la care Anne se gândise inițial: „Anexa Secretă”.

Prima ediție se epuizează rapid și este retrăpărtită după scurt timp. Editorii din străinătate se arată și ei interesati de jurnal.

În 1955 jurnalul este adaptat într-o piesă de teatru care înregistrează un succes fenomenal. Filmul realizat ulterior este vizionat în săli arhiplie din întreaga lume.

Jurnalul este tradus în peste 60 de limbi, în jur de 30 de milioane de copii sunt vândute, iar școli și străzi sunt denumite în memoria Annei Frank.

Jurnalul este citit de milioane de oameni și mulți dintre aceștia vor să vadă cu ochii locul în care Anne l-a scris.

1947 iuniusában, két évvel a háború befejezése után, megjelenik Anne Frank naplója az Anne által elképzelt „A Hátsó traktus” címmel.

Az első kiadás pillanatok alatt elkel, hamarosan újra kell nyomni a naplót. Külöldi kiadók is érdeklődnak a napló iránt.

1955-ben színpadra viszik Anne naplóját, az előadásnak óriási sikere. A napló alapján készült egész estés film is teltházas meggy mindenütt a világban.

A naplót 60 nyelvre fordították le, és hozzávetőleg 30 millió példányt adtak el belőle. Anne Frankról utcák és iskolákat neveztek el.

Milliók olvasnak a naplót, és sokan kíváncsiak a házra, ahol Anne a feljegyzései írta.

Pentru mulți, Anne Frank a devenit un simbol al Holocaustului: uciderea sistematică a șase milioane de vietii omenești.

„Jurnalul demonstrează imensa tragedie a Holocaustului, pierderea de vietii omenești și de talent, precum și prețul plătit pentru că oamenii liberi nu au acționat la timp pentru a suprime mișcările totalitariste.”

Yehuda Lev

Anne Frank sokak számára a holokauszt és a hat millió módszeresen meggyilkolt emberi lény jelképe.

„A napló elénk tárja a Holocaust oriási tragédiáját, emberi életek és tehetések elpusztítását, és rámutat, mekkora árat kellett fizetni azért, mert szabad népek haboztak időben cselekedni az elnyomó, totalitárius mozgalmak ellen.”

Yehuda Lev

„... híres íróvá válni.”

„Anne Frank
„... leghöbb vágyam újságíróvá, később pedig híres íróvá válni ...A háború után szeretnék kiadni egy könyvet A hátsó traktus címmel.”

Otto Frank 1960-ban, nem sokkal az Anne Frank Ház megnyitását megelőzően. Otto azonban nem elégzik meg a Hátsó traktus megnyitásával a látogatók előtt. Oktatási célokra szolgáló alapítványa a világ minden tájáról vonzza a fiatalokat. Otto Frankot 1980-ban, 90 évesen éri a halál. © Arnold Newman

Anne Frank House

Anne Frank House este dedicată păstrării memoriei Annei Frank și creșterii gradului de informare cu privire la perioada nazistă și la Holocaust.

Și astăzi avem multe de învățat din povestea Annei Frank și din evenimentele din jurul vieții și morții ei. Anne Frank House își propune să ne arate cum acestea ne determină, pe fiecare dintre noi, să combatem prejudecările și discriminarea, să ocrotim libertatea, să apărăm drepturile omului și să contribuim la crearea unei societăți inclusive și democratice. Prin activitățile sale, Anne Frank House dorește să inspire oamenii din întreaga lume să se dedice în mod activ acestor idealuri.

Credite

CONTINUT

Menno Metselaar, Anne Frank House

Ruud van der Rol

DESIGN ȘI PRODUCȚIE

Joost Luk, Gouda

Joséphine de Man, Anne Frank House, Amsterdam

DESIGN GRAFIC

Joost Luk, Gouda

TRADUCERE

Laurence Ranson

Asociația Tikvah – versiunea în limba română

Citate reproduse cu permisiunea editurii Humanitas din „Jurnalul

Annei Frank”, traducător Gheorghe Nicolaescu, Editura Humanitas,

București, 2011.

TIPĂRIRE

Expo Display Service, Apeldoorn

Az Anne Frank Ház

Az Anne Frank Ház elszántsága, hogy tisztelezze Anne Frank emlékét és növelje a tudatosságot a náci időszakról és holokausztról.

Anne Frank története és az életét és halálát övező események, még mindig sokra taníthatnak minket napjainkban. Az Anne Frank Ház célja, hogy felhívja a figyelmet arra, hogyan tegyünk az előítéletek és diszkrimináció ellen, hogyan örizzük meg a szabadságot, hogyan tarunk fenn az emberi jogokat, és hogyan munkálkodunk egy befogadó és demokratikus társadalomért. Tevékenységeink keresztül az Anne Frank Ház arra törekzik, hogy a világ minden táján élő fiatalokat, ezen eszmények aktív vállalására ösztönözze.

A kiállítás létrehozói

RENDEZŐK

Menno Metselaar, Anne Frank House

Ruud van der Rol

DESIGN ÉS KIVITELÉZÉS

Joost Luk, Gouda

Joséphine de Man, Anne Frank House, Amsterdam

GRAFIKAI TERVEZÉS

Joost Luk, Gouda

FORDÍTÁS

Schmied Júlia

Az Anne Frank naplójából származó idézeteket Bernáth István

fordítása alapján közöljük.

KORREKTÚRA

Hédi Fanni

NYOMDAI MUNKA

Expo Display Service, Apeldoorn

Credite foto

Fényképek forrásai

Ariodrome Luchtfotografie, Lelystad | Fotocollectie Anne Frank Stichting, Amsterdam | ANP-foto, Amsterdam | Archiv Ernst Klee, Frankfurt am Main | Archiv für Kunst und Geschichte Berlin | Bildarchiv Abraham Pisarek, Berlin | Bildarchiv Preußischer Kulturbesitz, Berlin | Allard Bovenberg, Amsterdam | Bundesarchiv, Koblenz | Dokumentations- und Kulturzentrum Deutscher Sinti und Roma, Heidelberg | Galerie Bilderwelt, Reinhard Schultz, Berlin | Hollandse Hooge, Amsterdam | Foto's: Marcel Malherbe, Ilya van Marie en Martin Roemers | Imperial War Museum, London | Informatiecentrum Nederlands Rode Kruis, collectie Oorlogsarchief Den Haag | Institut für Stadtgeschichte, Frankfurt am Main | Koninklijk Museum van het Leger en van Krijgsgeschiedenis, Brussel | Landesbildstelle, Berlin | Maria Austria Instituut, Amsterdam | Nederlands Instituut voor Oorlogsdocumentatie, Amsterdam | Arnold Newman, New York | Prentenkabinet der Rijksuniversiteit Leiden | Foto: Emmy Andriesse | Prive-archief familie Westerweel, Zegveld | Eric van Rootselaar, Retranchement | Spaarnestad Fotoarchief, Haarlem | United States Holocaust Memorial Museum, Washington DC | Verzetsmuseum Amsterdam | Yad Vashem, Jerusalem

În această expoziție au fost incluse câteva fotografii ale căror origini nu sunt cunoscute. În cazul în care recunoașteți oricare dintre ele, vă rugăm să contactați Anne Frank House.

A kiállítás néhány fényképének forrása ismeretlen. Amennyiben felismeri ezeket a fényképeket, kérjük forduljon az Anne Frank Házhoz.

© Anne Frank Stichting, Amsterdam, 2003

© Anne Frank Fonds, Basel, pentru toate textele de Anne Frank

© Anne Frank Stichting, Amsterdam, 2003

© Anne Frank Fonds, Basle, for all texts by Anne Frank

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei expoziții nu poate fi duplicată, arhivată într-o bază de date electronică și/sau publicată în vreo formă sau în vreun fel, fie că e vorba despre formate electronice, fotocopiere, înregistrare, sau prin alte mijloace, fără consimțământ scris prealabil din partea Anne Frank House. Pentru utilizarea unui sau a mai multor fragmente ale acestei expoziții sub formă de compilații, antologii sau extrase, vă rugăm să contactați Anne Frank House.

Minden jog fenntartva. A kiadványt tilos másolni, anyagait számítógépes adatbázisban tárni vagy bármilyen formában (elektronikus eszközök, fénymásolás, felvétel, egyéb) publikálni az Anne Frank Ház előzetes írásos engedélye nélkül. Kérjük, forduljon az Anne Frank Házhoz, amennyiben a kiállítás anyagából bármely szöveget vagy képet más antológiában, válogatásban vagy gyűjteményben szándékozik felhasználni.

